III. 7. 186

INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

Editio prioribus emendatior multò & auctior.

Scientiarum janitrix Grammatica.

LONDINI,
Typis *M. F.* Impenſis *Rogeri Norton.*
1647.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

TRINITY COLLEGE LIBRARY. CAMBRIDGE

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν ἰσοειῶν συναγωγὸς τυγχάνω.
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, κ᾽ μέτρεις ἐφισάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Robert Moyle. Aug. 21. 1647.

Græcorum Literæ.

Figura.		Nomen.	Poteſtas.
Α α	ἄλφα	alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ε ψιλὸν	E pſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ο μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⅂	ταυ	Tau	t
Υ υ	υ ψιλὸν	Y pſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
[illegible]	ω μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptem ſunt vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμεταβολικὰ, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, ου.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ, vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

ς est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus προσῳδίαι sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, antepenultima: Circumflexus in ultima & penultima: Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus πνεύματα, duo ſunt, lenis, ψιλὸν· aſper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritū tenuem vel aſperū accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab ῥ vel ῾ aſpirantur. Sed ſi medio ῥ geminatur, prius lęvigatur, alterum aſpiratur, ut ἐῤῥωσο vale.

Apoſtrophus eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem.

Rejiciuntur per Apoſtrophum vocales α, ε, ι, ο, diphthongi, αι, οι, ut κατ' αὐτὸν pro κατὰ αὐτὸν. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo ſunt partes Orationis.

Articulus ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχὴ. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpoſitio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικὸς. Dualis, δυϊκὸς. Pluralis, πληθυντικὸς.

Caſus, πτώσεις, ſunt quinque. Nominativus, ὀρθὴ. Genitivus, γενικὴ. Dativus, δοτικὴ. Accuſativus, αἰτιατικὴ. Vocativus, κλητικὴ.

Genera ſunt tria. Maſculinum, ἀρσενικὸν. Fœminum, θηλυκὸν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpoſitivus πρωτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ quod.

Singular.				Dual.			Plural.			
N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.		N.	G.	Dat.	Acc.
Maſc. ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,		οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς,
Fœm. ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν,	τὰ,	ταῖν,		αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς,
Neut. τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὰ.	τοῖν.		τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

Articulus subjunctivus.

	Singular. N.G.D.A.	Dual. N.A. G. D.	Plural. N. G. Da. Acc.
Masc.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὃν	ὦ, οἷν,	οἱ, ὧν, οἷς, ὃυς.
Fœm.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ἃ, αἷν,	αἱ, ὧν, αἷς, ἃς.
Neut.	ὃ, οὗ, ᾧ, ὃ.	ὦ, οἷν.	ἃ, ὧν, οἷς, ἃ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, & ὁσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantum masculini, ut ὁ ἀινείας, Æneas; ὁ χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ ἀινείας. Gen. τοῦ ἀινείου. Dat. τῷ ἀινείᾳ. Acc. τὸν ἀινείαν. Voc. ὦ ἀινεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ἀινεία. Gen. & Dat. τοῖν ἀινείαιν. Voc. ὦ ἀινεία.

Plural. Nom. οἱ ἀινείαι. Gen. τῶν ἀινειῶν. Dat. τοῖς ἀινείαις. Acc. τοὺς ἀινείας. Voc. ὦ ἀινείαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης. Gen. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ χρύσῃ. Acc. τὸν χρύσην. Voc. ὦ χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ χρύσα. Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν. Voc. ὦ χρύσα.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι. Gen. τῶν χρυσῶν. Dat. τοῖς χρύσαις. Acc. τοὺς χρύσας. Voc. ὦ χρύσαι.

Sing Nom. ὁ κριτὴς, Judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ. Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. κριτὰ, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plur.

Plur. οἱ κεῖται, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κείταις. Acc. τὰς κείτας, Voc. ὦ κεῖται.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuo in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ δωμᾶς, τοῦ δωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum nominativo, & poëticè sæpè usurpatur pro nominativo.

Nomina in τις, ut μητιέτης consiliarius. Gentilia, ut Σκύθης Scytha. Poëtica in πης, ut κυνώπης impudens. Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero } formant Vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa, ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα. Gen. τῆς μούσης. Dat. τῇ μούσῃ. Acc. τὴν μοῦσαν. Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα. Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν. Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι. Gen. τῶν μουσῶν. Dat. τοῖς μούσαις. Acc. τὰς μούσας. Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, in reliquis ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Ac. τ̀ν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. θαλάσσα, Gen. Dat. ταῖν θαλάσσαιν.

Plur. Nom. αἱ θάλασσαι Gen. τ̃ν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ Gen. τ̃ς τιμῆς. Dat. τῇ τιμῇ. Acc. τὴν τιμὴν. Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν. Voc. ὦ τιμά.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ. Gen. τ̃ν τιμ̃ν. Dat. τ̃ς τιμαῖς. Acc. τὰς τιμὰς. Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τ̃ς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. λύπα, Gen. Dat. ταῖν λύπαιν.

Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τ̃ν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας. & dativum in ᾳ, sic Ἀθηνᾶ Minerva, Ναυσινόᾳ Nausica, μνᾶ mina, contracta ex ἀθηνάα, ναυσινόα, μνάα. A purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ *pro* ἀλκῇ *robori, & plurima augentur syllabis* φι *&* φιν, *ut* θύρα *janua*, θυρῃφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ς & ν· ς masculini, fœminini, & communis; & ν neutrius: ut ὁ λόγ ς sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγ ς, Gen. τ̃ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Ac. Voc. καρπὼ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς. Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. ἀγγέλω. Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι. Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις. Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ *tertiæ Declinationis.*

Sing. Nom. ὁ νόος νοῦς, Gen. τοῦ νόου νοῦ. Dat. τῷ νόῳ νῷ, Acc. τὸν νόον νοῦν, Voc. ὦ νόε νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. νοω νώ cum acuto. Gen. Dat. τοῖν νόοιν νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι νοῖ, Gen. τῶν νόων νῶν, Dat. τοῖς νόοις νοῖς, Acc. τοὺς νόους νοῦς, Voc. ὦ νόοι νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις· *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν *adjungitur, ut* στράτοφι *pro* στράτος, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μαρτέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μυέλεως, Gen. τοῦ μυέλεω, Dat. τῷ μυέλεῳ, Acc. τὸν μυέλεων, Voc. ὦ μυέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μυέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μυέλεῳν, Voc. ὦ μυέλεω.
Plural. Nom. οἱ μυέλεῳ, Gen. τῶν μυέλεων, Dat. τοῖς μυέλεῳς, Ac. τὺς μυέλεως, Voc. ὦ μυέλεῳ.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plural. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinq; nomina hujus Declinationis formant accusativum in ω, ui ἄθως ἄθω Atho mons, ἕως ἕω aurora, κέως κέω Ceos insula, κῶς κῶ Cos insula, λαγὼς λαγὼ lepus. Veteres Attici ν finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Gen. τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν, Voc. ὦ τιτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plural. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώμαλα, Voc. ὦ σώμαλα.

Accusativus

Accusativus definit in α.

Gravitona in ις & υς, pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις serpens, τ̀ ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τ̀ βότρυν.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, τ̀ ἔριδα, & ἔριν· ὁ πέλυς, advena, τ̀ πέλυδα & πέλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν· βοῦς bos, βοῦν, poëticè βόα. Sed πούς pes, habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Quæ declinantur per ερ/ρ in genitivo, & adjectiva in ων & ης, vocativum enim formant in ερ, ut ὁ χὴ ἡ τέρων, ὦ τέρεν tener. ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ ἀνὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator, ὦ πάτερ, ἑκυρέρ, ἄνερ, σῶτερ.

Excipiuntur

Nomina in δς & ντς abjiciunt σ, ut βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii, ποῦ, ubi, & ὀδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς ὦ παῖ puer. Excipe Σθενελαΐς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativū in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ, Arabs, ἄραψι· βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι· κόραξ, corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione sit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ι ut τιθέντι, τιθεῖσι, λέοντι, λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι *ut* πατὴρ, πατρασι. *Sed in Acc. sing.* πατέρα *&* μητέρα *tantum leguntur, quia* πάτρα *patriam, &* μήτρα *matricem significant.*

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος *in* εσι *vel* εσσι, *ut* ἥρωος, ἡρώεσι, *&* ἡρώεσσι *heros:* ἔπεος, ἐπέεσσι. *verbum.*

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος *additur syllaba* φι *vel* φιν, *ut* στῆθος, *pectus,* στήθεσφι· μελέδων, *cura,* μελεδονόφι· *suntque indeclinabilia.*

Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπα *pro* σκέπασμα, *tegmen. In Genitivo,* τοῦ αἴαν, *pro* αἴαντος *In Dativo,* τῇ δαΐ *pro* δαΐδι, *pugnæ:* παράκοιτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori:* τῷ ἱδρῷ *pro* ἱδρῶτι, *sudori. In Accusativo,* τὴν Ἀπόλλω *pro* Ἀπόλλωνα· τὴν ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *sudorem. In Vocativo,* ὦ Λαοδάμα *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas:* Αἴα *pro* Αἴαν, *Ajax.*

Nominibus & verbis in ι *vel* ε *desinentibus* ν *additur si vocalis vel diphthongus subsequatur: ut* λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Vt variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος *Genitivi, quæ hîc subjiciuntur.*

α. τὸ γράμμα, τος. *litera.*
ι. τὸ μέλι, τος, *mel.*
υ. γόνυ, υος. *genu.*
τὸ ἄστυ, εος. *urbs.*
ω. ἡ λητώ, όος. *Latona.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος. *Pæan.*
τὸ τύψαν, αντος *quod verberavit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος. *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος *gratiosum.*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος. *Græcus.*
ὁ ποιμὴν, ένος. *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος. *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
τὸ τύπτον, οντος. *verberan*

υν. τὸ δίπουν, οδ☉. bipes.
τὸ τυπτοῦν, οῦντ☉. verberatum.
υν. ὁ μόσυν, υν☉. tertius.
τὸ ζευγνῦν, νύντ☉. jungens.
ων. ὁ κλών, ωνὸς. ramus.
ἡ χελιδών, όνος. hirundo.
ὁ ξενοφῶν, ῶντ☉. Xenophon.
ὁ δρᾰκων, οντ☉ draco.
ξ. ὁ θώρᾰξ, ακ☉. thorax.
ὁ ἄναξ, ακτ☉. rex.
ὁ ἅρπαξ, αγ☉. rapax.
ἡ θριξ, τριχὸς capillus.
ἡ πτέρυξ, υγ☉. ala.
ὁ ὄνυξ, υχ☉. unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκ☉ vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρ☉, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατ☉ hepar.
ὁ φθεὶρ, ιερὸς. pediculus.
ἡ χειρ, ιερὸς manus.
ηρ. ὁ σκὼρ, ηρὸς. vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος. servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος æther.
ὁ ἀνὴρ, ἀνδρ☉ & ανδρὸς vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορ☉. cor.
υρ. ὁ κὴ ἡ μάρτυρ, υρος. testis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς. fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορ☉. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατ☉. aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντ☉. Ajax.
ὁ μέλας, αν☉ niger.
ἡ μονὰς, άδ☉. unitas.
τὸ γῆρας, ατ☉ senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς. convivium.
ὁ κὴ ἡ παῖς, ιδὸς. puer. puella
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, ὸς vel υος. navis.
εις. ὁ κτὴς, ενὸς. pectten.
ὁ χαρίεις, εντ☉. gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς. clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έ☉. rex.
ης. ἡ ἑσθὴς, ῆτ☉. vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντ☉. honoratus.
ὁ Κλήμης, εν☉. Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ε☉. Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ι☉. serpens.
ὁ Πάρις, ιδ☉. Paris.
ὁ κὴ ἡ ὄρνις, ιθ☉. avis.
☉. τὸ τεῖχ☉, ε☉. murus.
τὸ τετυφὸς, ότ☉. quod verberavit.
υς. ὁ κὴ ἡ βοῦς, οὸς. bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντ☉. placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντ☉ dens.
ὁ πούς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς. auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς. mus.
ὁ πέλεκυς, ε☉. securis.
ἡ χλαμὺς, ύδ☉. chlamys.
ὁ ζευγνὺς, υ☉. jungens.
ἡ κόρυς, υθ☉, & υ☉. galea.
ως. ὁ γέλως, ω☉. risus.
ἡ αἰδὼς, ό☉. pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς. Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, λὸς. sal.
ἡ ἅλς, λὸς. mare.
γς. ἡ ἔλμινς, νθ☉. tinea.
ξς. ὁ κὴ ἡ μάκαρς, στυς. beatus.
ϟ. ὁ ὤϟ, πὸς vultus.
ὁ Ἄραϟ, βος. Arabs.
ἡ κατήλυϟ, φος. scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum Contractorum.

Declinationes nominum Contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur: ut τείχεϊ, τείχει *vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut* τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes, in ης masculini, fœmini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης triremis: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος neutrius: ut τὸ μέλος, membrum: τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, ους. Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει. Acc. τὸν Δημοσθένεα, ην. Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, ην. Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν. Voc. ὦ Δημοσθένεε, ην.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις. Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τὰς Δημοσθένεας, εις. Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους. Dat. τῷ τείχεϊ τείχει, Ac. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν. Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η. Gen. τῶν τειχέων, ῶν. Dat. τοῖς τείχεσι. Acc. τὰ τείχεα, τείχη. Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς. Voc. ὦ ἀληθὴς καὶ ἀληθὲς.

Dual. Nom. Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν. Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν. Gen. τῶν ἀληθέων ἑνῶν. Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν. Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ἕν.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, *in quibusdam casibus pæne syllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἁπλόης, τοὺς ἁπλόους.

Nomina quæ desinunt in ης *purum, contrahuntur Atticè in accusativo in* α, *ut* ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς *ingeniosus, Acc.* τὸν καὶ τὴν εὐφυᾶ, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes; ις, masculini & fœminini generis: ut ὁ ὄφις, serpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφι.

Plural. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπει, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπεε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν, Voc. ὦ σινήπεε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπα, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπιοις, Acc. τὰ σινήπια, πα, Voc. ὦ σινήπια, πα.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quàm vis ultima sit longa: ut ἡ πόλις, τῆς πόλεως, *civitas.*

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ας: ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν. Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, ῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Accus. τὰς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, ους, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ. Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν. Voc. ὦ λητά.

Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν. Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὰς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας, generis neutrius: ut τὸ κέρας, caro: τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας. Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρᾳ. Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέραε, κέραε, κέρᾳ.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρᾳ.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρως.

Nomina

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt, vel

Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus, ut

1. νόος, νῆς mens: ῥόος ῥῆς fluxus: πλόος πλῆς navigatio: ἁπλόος & ἄπλης simplex: διπλόους διπλῆς duplex: σάος salvus, σῶς Att. & σων Acc.
2. χρυσοῦς aureus, ἀργυρεοῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.
3. τιμόεις, τιμῆς, τιμόεντος, τιμοῦντος· πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.
4. ὁ τιμῆς τιμῆντος, à τιμήεις honoratus
5. In ης circumflexa, τὸ κῆς κῆρος à κέαρ cor: & παῖς παιδὸς, à παῖς puer.
6. ὁ μωσῆς, τ̃ μωσέος· ὁ μωϋσῆς, τ̃ μωϋσέος· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως
7. ὁ θαλῆς, θαλέος· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος & Οἰδιπόδης. Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis ὀστοῦν, Gen. εν, ᾶ, Dat. εᾳ, ῳ.

Ολιγοσυλλαβῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur, ea sunt vel

1. Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali in ις, ut ἐρινύες ἐρινῦς furiæ.
2. Imparisyllabica in ις, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc plur. in κς. ut βόες boves, βῶς Dor. βῶς.
3. Adjectiva in ις, quorũ masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accu. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδέι.
4. Comparativa quæ contrahuntur in Accus. singulari, Nominat. Accus. & Vocat. plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζοα, μείζω. Nom. μείζονες, μείζοες, μείζως. Acc. μείζονας, μείζοας, μείξες, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Institutio Græcæ

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ· ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμὰ· ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγὰ· κύκλος, circulus, τὰ κύκλα· λύχνος, lucerna, τὰ λύχνα· μοχλὸς, vectis, τὰ μοχλὰ· νῶτος, dorsum, τὰ νῶτα· σταθμὸς, statio, τὰ σταθμὰ· τράχηλος, collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος, via, τὰ κέλευθα· ἡ δίφρος, currus, τὰ δίφρα· *quibus addi potest*, ὁ ἢ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε· ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compositis: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλιε· ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus: τρόφι pro τρόφιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς, donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τᾶν, ô amice, vel amici, ab τις.

Diptôta, ἀμφὼ, ἀμφοῖν· οἱ ὀθόνιες, τὰς ὀθονίας, placentæ: ἄπια pro ἄπιπα quædam, Nominat. & Accusat. plurali.

Triptôta

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις. ἀλλήλους, λας, λα· τοῦ ἀρνὸς, τὴ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus: His adde sanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ· sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ διονῦς, baculus, Gen. τοῦ ῦ, Dat. τῷ ῦ, Acc. τὴν ῦν.

Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς, mare: ἡ γῆ, terra: ὁ ἀὴρ, aër: τὸ πῦρ, ignis: τὸ ἔλαιον, oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπιτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa Deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ, puteus: ἧπαρ, jecur: ὕδωρ, aqua: ἦμαρ, dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi potest, γάλα, lac, γάλακτος· γυνὴ, mulier, γυναικός.

Redundantia in nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos, Δεὺς, Βδεὺς, Ζηὺ, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Ζεὺς, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς. Dat. Ζηνὶ vel Διὶ, Accusat. Ζῆνα vel Δία, Vocat. ὦ Ζεῦ. τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ indeclinabile. κρᾶς, κράτος, κράας, κράατος, caput. ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ· ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως· ὁ υἱῖς, τοῦ υἱῖος, υἱος, filius: ναῦς, νηῦς, navis, Gen. ναὸς, & νηὸς· μάκαρ, μάκαρς, μακάριος, fœlix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτις, μάρτυρ, μάρτυρος, testis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: δάκρυ, καὶ δάκρυον, lacrymæ.

Redundantia genitivo.

Δάρης, Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Crasi

 λᾶος.

λᾶος· ὁ λᾶος, τῦ λάε· ὁ λάεος, τῦ λάα· τὸ λάος, ᾗ λάες· ὁ λάϊς, λάϊος· ὁ λᾶς, ᾗ λαὸς. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos. γέλως, γέλωτος. & γέλω, risus. δόρυ hasta, δόρυος, & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι. Poët. δοεὶ· δόρεας, δόρατος. δόρυς, δόρεος, δόρυος.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης.
  - *In άδης, cum nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις & ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη. ut* Νηστείδης, Νήστεις· ἡλιάδης, ἥλιας.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Ἀδρήστου, Ἀδρηστίνη· Ἰκαρίου, Ἰκαρίνη, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κρονίων, Πηλείων, Ατρείων.

Diminutiva.

Diminutiva.

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μωρίων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, ut γνωμίδιον, sententiola,
- πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in
- κος, ut μουσικὸς, musicus, à μοῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- ις, εις, οῦς
- formant fœmin. per
  - εια, εσσα, ῆ
- neutrum per
  - υ, εν, οῦν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ. Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. Poët. πολλὸν. Gen. πολέος. Dat. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες. Gen. πολέων. Dat. πολέσι. Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα. Gen. μεγάλη, μεγάλης, μεγάλης. Dat. μεγάλῃ, μεγάλῃ, μεγάλῳ. Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τέλας, τάλαινα, τάλαν, miser. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν. Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς. Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ. Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε. Gen. & Dat. παντοῖν, πάσαιν, παντοῖν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα. Gen. πάντων, πασῶν, πάντων. Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι. Acc. πάντας, πάσας, πάντα. Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in { ης, ις, ις, υς, ην, ων } & formant neutrum, per { ες, ι, υ, υν, εν, ον }

ut
- ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
- ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
- ὁ καὶ ἡ ἀδάκρυς, καὶ τὸ ἀδάκρυ, sine lacrymis.
- ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
- ὁ καὶ ἡ τέρμων, καὶ τὸ τέρμον, tener.
- ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμον, fœlix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τι, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆ καὶ τοῦ τινὸς. Dat. τῷ καὶ τῇ, καὶ τῷ τινὶ. Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τι, &c. τίς, τί, τίνος, quis, quæ, quid.

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ, fœlix: ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt cardinalia, quædam ordinalia.

Cardinalia

Cardinalia ſunt εἷς, unus: δύο vel δύω, duo: τρεῖς, tres: τέτταρες, quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino	εἷς	ἑνὸς	ἑνὶ	ἕνα	unus.
Fœminino	μία	μιᾶς	μιᾷ	μίαν	una.
Neutro	ἕν	ἑνὸς	ἑνὶ	ἕν	unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδὲν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè: Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τρισὶ. Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα. Gen. τῶν τεττάρων. Dat. τοῖς τέτταρσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, ἕξ *ſex*, ἑπτὰ *ſeptem*, ὀκτὼ *octo*, ἐννέα *novem*, δέκα *decẽ*, ἕνδεκα *undecim*, δώδεκα *duodecim*, δεκατρεῖς *tredecim*, δεκατέτταρες *quatuordecim*, δεκαπέντε *quindecim*, &c. εἴκοσι *viginti*, εἰκοσιεῖς *viginti unus*, εἰκοσιδύο *viginti duo*, &c. τριάκοντα *triginta*, τεσσαράκοντα *quadraginta*, πεντήκοντα *quinquaginta*, ἑξήκοντα *ſexaginta*, ἑβδομήκοντα *ſeptuaginta*, ὀγδοήκοντα *octoginta* ἐνενήκοντα *nonaginta*, ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, *ducenti, ducentæ, ducenta.* τριακόσιοι *trecenti*, τετρακόσιοι *quadringenti*, πεντακόσιοι *quingenti*, ἑξακόσιοι *ſexcenti*, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι, χίλιοι *mille*, δισχίλιοι *bis mille*, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι, *decies mille*, δισμύριοι, τρισμύριοι, &c *ſic deinceps.*

Ordinalia ſunt, quæ ad interrogationem, πόσος *quotus, aptè reſpondent, ut* πρῶτος *primus*, δεύτερος *ſecundus*, τρίτος *tertius*, τέταρτος *quartus*, πέμπτος *quintus*, ἕκ-

τος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔνατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus*, τεισκαιδέκατος *decimus tertius*, τεσαρεσκαιδέκατος, *&c.* εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, *&c.* τειακοστὸς, τεσαραχοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus*: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, *&c.* χιλιοστὸς, *millesimus*: δισχιλιοστὸς, *bis millesimus*, *&c.* μυριοστὸς, *decies millesimus*, δισμυριοστὸς, *vicies millesimus*, *&c.* *Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant*, τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, *&c. id est, erumpens aut aliquid agens die 3. 4. &c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	
ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.	
ν 50.	ξ 60	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.	
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.		
πι 900.	͵α 1000.						

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in ταλος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρονιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἐστερος & ἐσταλος:

τος· sed in ας per άντερος & άντατος, in ις sæpè per ίων & ιστος, ut

θετικὸν.	συγκριτικὸν.	ὑπερθετικὸν.
Positivus.	Comparativus.	Superlativus.

In
- ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modestus.
- ας. μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratiosus.
- ης. εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, gratiosus.
- ους. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, simplex.
- ις. εὐρὺς, εὐρύτερος, & εὐρίων, εὐρύτατος & εὔριστος, latus.

Comparatio irregularis.

Αγαθὸς, Bonus, Εσθλὸς, Καλὸς,	ἀμείνων, melior, ἀρείων, βελτίων vel βέλτερος, κρείττων vel κρείσσων, λωΐων vel λοΐτερος, λῴων, καλλίων, φέρτερος.	Optimus. ἄριστος. βέλτιστος. κράτιστος. λῷστος. κάλλιστος. φέριστος & φέρτατος.
Malus, Κακὸς,	κακότερος, κακίων, χείρων, χερείων, pejor	κάκιστος, χείριστος, Pessimus.
Parvus, Μικρὸς,	μικρότερος, μείων minor, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων,	μικρότατος, minimus. ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Εχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, & φίλιστος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος, & έστατος, à positivis in ος.

Λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam:
- Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κύδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verba: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.
- Adverbia: { Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. / Πόῤῥω longè, πορῤῥώτερος, πορῤῥώτατος. / Πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος. / Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. / Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος.
- Participium: { Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μὲ.
Dual. Nom. & Ac. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σὲ. Dual. σφῶϊ, σφὼ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ὅ sui.

Sing. Nominativo caret. Genit. οὗ, οἷ vel ἕοι, ἕ. Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωὶν, σφὶν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμὸν.	ἑαυτὸ	ἑαυτὴ	τοῦτο.
ἡμέτερος,	ἡμέτερα,	ἡμέτερον.	ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
νωΐτερος,	νοϊτέρα,	νωΐτερον.	αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ.
σὸς vel τεὸς,	σὴ, τεὴ,	σὸν, τεὸν.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος,	σφωϊτέρα,	σφωΐτερον.	σεαυτοῦ,	σεαυτῆς,	σεαυτοῦ.
ἕος vel ὅς,	ἕη vel ἥ,	ἕον vel ὅν.	ἑαυτοῦ,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.			

Sing. Nom. ἑαυτὸ, ἑαυτὴ, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτῳ, ταύτα, τούτῳ. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plur. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Genit. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Ba
tonorum, tres Contractorum, quatuor Verbor
in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent ton
in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, ita
accentus sit in penultima.

Conjugationes Verborum dignoscuntur per li
ras Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices
pellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομ
Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

* Nonnulla in ζω, habent ξω, ut ὁμιλῶ, ὁμιλῶξω, & alia in αν habent σω & ξω.

In Activo & Medio octo sunt tempora, Præsens, χρόνος ἐνεστὼς. Præteritum imperfectum, Παρατατικὸς. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfectum, Ὑπερσυντελικὸς. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi, Ἐγκλίσεις,

Quinque, ut apud Latinos, Indicativus Ὁριστικὴ. Imperativus Προστακτικὴ. Optativus Εὐκτικὴ. Subjunctivus Ὑποτακτικὴ. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum prius.

S.	τυψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψετον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoristus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.	*Verberavi.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Perfectum

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. τετύφαλον, τετύφαλον.
P. τετύφαμὲν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτλων.
P. ἐτετύφειμὲν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. ἐτύπελον, ἐτυπέτλων.
P. ἐτύπομὲν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυποῦμὲν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπλε, τυπλέτω. *Verbera.*
D. τύπλετον, τυπλέτων.
P. τύπλετε, τυπλέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. τύψειαν, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην.
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & Plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum sic.

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ. *Si verberem, vel*
D. τύπτητον, τυπτήτην. *Verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* *Iones addunt σι tertiis personis singularibus ut* τύπτῃσι *pro* τύπτῃ.

Aoristus primus ἐὰν.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & Plusquam. τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπτεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος· *Qui verberavit*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect.

Perfectum & Pluſquam.

M. ὁ τετυφὼς, ἀπὸ τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, ἀπὸ τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, ἀπὸ τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπέσης.
N. τὸ τυπὸν, ἀπὸ τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, ἀπὸ τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπέσης.
N. τὸ τυποῦν, ἀπὸ τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imper.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imper.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πειθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεύζε	φεύζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α.	φεύσω		φεύσοιμι		φεύσειν	φεύσων
Aor. α.	ἔφευσα	φεῦσον	φεύσαιμι	φεύσω	φεῦσαι	φεύσας
Aor. β.	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. β.	φυγῶ		φυγοῖμι		φυγεῖν	φυγῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπειροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α.	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπειραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut. α.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β.	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, ἄυξησις συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à dipthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἐῤῥίπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipit à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω, ut ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦερ, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὤθω, ὦθον, impello.
- Diphthongi
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
  - ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
  - ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ mutatur in ηυ, ἔυχομαι, ηὐχόμην, *oro, orabam : & εἴδω, ſcio, pluſquam perfectum,* εἰδήκειν, *per Sync.* εἴδειν, *& Atticè* ᾔδειν, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt : ut ἄω, ἄον, ſpiro: αἴω, ἄϊον, audio : ἀηθέσω, ἀήθεσον, inſuetus ſum : ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut εχω, εἶχον, habeo : ἕλω, εἷλον, capio : ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω traho : ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico : ἑστιάω, convivio excipio : ἕζω, ſedeo: ἑάω, ſino : ἕω, induo : ἐρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio : ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſueſco, præteritum medium εἴωθα, interpoſito ω.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ut ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo : οἰκουρέω, domum cuſtodio : οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito : & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut Φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem, & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno: ἀπολαύω, fruor, ἀπήλαυον.
- Componantur cum δις, & ἐυ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo: ἐυεργετέω, ἐυηργέτουν, benefacio nisi consonans, vel immutabili vocalis sequatur: ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infœlix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἐνώχλουν, turbo: ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quàm in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & πρὸ, qnæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· πρὸ autem sæpe contrahitur, ut προέχω, προῦχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, ἀ κτ. & ἅπτομαι.

Regula.

Regula.

Ioues ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτω *pro* ἐτυπτω.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima, Secunda, Tertia, Quarta → in: ψω. ξω. σω. ασω, cum duplici σ, & πω, cum duplici π in ξω, sed ζω in σω.
- Quinta → λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexa.
- Sexta → σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω, ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ω, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror:* βαδίζω ιω, βαδιέμαι *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio; & futura in* σω, *in* ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· *&* κλείω, *claudo,* κλείσω, κλαξῶ, *&* κλασα.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ῥῶ per σα, ut ὄρω, concit ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpè abjiciunt σ *ut* δήω, *inveniam, pro* δήσω, *à* δέω· κλείω, *laudabo pro* κλείσω· *&* κέω, *seu* κείω, *cubabo, pro* κέσω *à* κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum in certum sit, an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ *excluditur, ut pro* ἔχδσα, ἔχδα, ἔχεα, *à* χέω, *fundo:* ἔχευσα, ἔχηα *à* χαίνω, *uro:* ἔσδυσα, ἔσδυν, *à* σδύω, *moveo:* ἤλδα, *ab* ἀλδάω, *vito, &* ἤκεια, *ab* ἀκέω, *sano.*

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, μῶ in α, νῶ in μηκα, & νῶ in να.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplice consonante, ut τύψω, τέτυφα: vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantùm ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω, ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantum præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔρριφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in εἴνω, ἴνω, ὤω, abjiciunt ν futuri in præteritum, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, oſtendo, πέφαγκα· μωλύω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etſi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantum ſunt in uſu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι præter κτείνω, ἔκτακα occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐείζω, ἤεικα, ἐῆεικα, contendo, & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium ſyllabarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείζω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſtus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutand in ον, præponendo augmentum, & servando chara ristícam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, un penultima præsentis sit longa positione, posterior c sonans abjicitur, ut κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur:

- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α, ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - βρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον, sedo.
- ει in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, *cano,* ᾖδον· ἕλκω, *traho,* εἷλκον· *& pa ca trissyllaba, ut* ἐνέγκω, *fero,* ἤνεγκον· πέρθω, *devasto,* ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si fut rum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit δον, si in ζω, in γον· ut φράζω, φράσω, dico, ἔφραδ τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pr ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Verba

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque Aoriſto ſecundo & futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum

Formatur ab Aoriſto ſecundo mutando ον in ω circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab indicativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S.	τύπτομαι, * τύπτῃ, τυπτεῖται·	*Verberor.*
D.	τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·	
P.	τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.	

Unde Imperfectum.

S.	ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο·	*Verberabar.*
D.	ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην.	
P.	ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη·	*Verberatus fui.*
D.	ἐτύπητον, ἐτυπήτην·	
P.	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

Unde futurum ſecundum.

S.	τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται·	*Verberatus fui, vel verberabor.*
D.	τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον	
P.	τυπησομεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.	

Perfectum.

S.	τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται·	*Verberatus ſum.*
D.	τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·	
P.	τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσὶ.	

* *Quatuor Verba formant ſecundam perſonam in ει.* βούλομαι, βούλει· ὄνομαι, ὄνει· οἶομαι, οἴει· ἔοικα, ἔοικας· *& facta craſi* οἶ.

Unde

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετέλυμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus era*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox Verberab.*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *vel jam verber.*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus ſu*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτυφθη. *Verberatus ſu*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberatus ſu*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον. *vel ver*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rab*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam.

S. τέτυψο, τετύφθω. *Verbera*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

τυπτοίμιλω, τύπτοιο, τύπτοιλο· *Verberarer.*
τυπτοίμεθον, τύπτοιεθον, τυπτοίεθω·
τυπτοίμεθα, τύπτοιεθε, τύπτοινλο.

Perfectum & pluſquam.

τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus eſſem.*
τετυμμένω, εἴητον, εἰήτιλω·
τετύμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoriſtus α.

τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus ſim,*
τυφθείητον, τυφθειήτιλω· *vel fuerim.*
τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoriſtus β.

τυπείλω, τυπείης, τυπείη· *Verberatus ſim,*
τυπείητον, τυπειήτιλω· *vel fuerim.*
τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

τυφθησοίμιλω, τυφθήσοιο, τυφθήσοιλο· *Verberer.*
τυφθησοίμεθον, τυφθήσοιεθον, σοίεθω·
τυφθησοίμεθα, τυφθήσοιεθε, τυφθήσοινλο.

Futurum β.

τυπησοίμιλω, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
τυπησοίμεθον, τυπήσοιεθον, σοίεθω·
τυπησοίμεθα, τυπήσοιεθε, τυπήσοινλο.

Paulò poſt futurum.

τετυφοίμιλω, τετύφοιο, τετύφοιτο· *Mox verbe-*
τετυφοίμεθον, τετύφοιεθον, τετυφοίεθω. *rarer.*
τετυφοίμεθα, τετύφοιεθε, τετύφοινπο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & imperfectum, ἐὰν.

S.	τύπ̓τωμαι, τύπ̓τῃ, τύπ̓τηται.	*Si verberer,*	M.
D.	τυπ̓τώμεθον, τύπ̓τησθον, τύπ̓τησθον.	*verberar,*	F.
P.	τυπ̓τώμεθα, τύπ̓τησθε, τύπ̓τωνται.		N.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν.

S.	τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ.	*Si verberatus sim,*	M.
D.	τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.	*vel essem,*	F.
P.	τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.		N.

Aoristus α, ἐὰν.

S.	τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.	*Si verberatus sim, vel*	M.
D.	τυφθῆτον, τυφθῆτον.	*fuerim, vel fuerim,*	F.
P.	τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.		N.

Aoristus β, ἐὰν.

S.	τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.	*Si verberatus fuerim,*	
D.	τυπῆτον, τυπῆτον.		M.
P.	τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.		F.
			N.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. τύπ̓τεσθαι.		M. F. N.
Perf. & Pluſquam. τετύφθαι.		
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.		M. F. N.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.		
Futurum α, τυφθήσεσθαι.		
Futurum β, τυπήσεσθαι.		M. F. N.
Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.		

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M.	ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου	Qui verberatur.
F.	ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης	
N.	τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου	

Perfectum & Pluſquam perf.

M.	ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου	Verberatus.
F.	ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης	
N.	τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου	

Aoriſtus α.

M.	ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος	Verberatus.
F.	ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης	
N.	τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος	

Aoriſtus ϲ.

M.	ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος	Verberatus.
F.	ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης	
N.	τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος	

Futurum α.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου	Verberandus.
F.	ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου	

Futurum β.

M.	ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου	Verberandus.
F.	ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης	
N.	τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου	

Paulò poſt futurum.

M.	ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου	Mox verberandus.
F.	ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης	
N.	τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου	

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. ε.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύφσομαι		τετυφείμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor.α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. ϛ.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. ϛ.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul.p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor.α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. α.						

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. α.	ἐπιθόμην	πίθου	πιθοίμην	πίθωμαι	πίθεσθαι	πιθόμενος
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul.p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor.α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

Indici

Inſtitutio Græce

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. C.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. 6.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. 2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φοβέομαι	φοβέου	φοβεοίμην	φοβέωμαι	φοβέεσθαι	φοβεόμενος
Imperf.	ἐφοβεόμην					
Aor. 6	ἐφοβήθην	φοβήθητι	φοβηθείην	φοβηθῶ	φοβηθῆναι	φοβηθεὶς
Fut. β.	φοβηθήσομαι		φοβηθησοίμην		φοβηθήσεσθαι	φοβηθησόμενος
Perf.	πέφοβημαι	πέφοβησο	πεφοβημένος εἴην	πεφοβημένος ὦ	πεφοβῆσθαι	πεφοβημένος
Pluſq.	ἐπεφοβήμην					
Paul. p.	πεφοβήσομαι		πεφοβησοίμην		πεφοβήσεσθαι	πεφοβησόμενος
Aor. 2.	ἐφοβήθην	φοβήθητι	φοβηθείην	φοβηθῶ	φοβηθῆναι	φοβηθεὶς
Fut. 2.	φοβηθήσομαι		φοβηθησοίμην		φοβηθήσεσθαι	φοβηθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθέσθω	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. ε.	πιθήσομαι		πιθησοίμην	πιθήσωμαι	πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀγγέλλομαι	ἀγγέλλου	ἀγγελλοίμην	ἀγγέλλωμαι	ἀγγέλλεσθαι	ἀγγελλόμενος
Imperf.	ἠγγελλόμην					
Aor. ε.	ἠγγειλάμην	ἀγγείλαι	ἀγγείλαιμην	ἀγγείλωμαι	ἀγγείλασθαι	ἀγγειλάμενος
Fut. ε.	ἀγγελοῦμαι		ἀγγελοῖμην	ἀγγελοῦμαι	ἀγγελεῖσθαι	ἀγγελούμενος
Perf.	ἤγγελμαι	ἤγγελσο	ἠγγελμένος εἴην	ἠγγελμένος ὦ	ἠγγέλθαι	ἠγγελμένος
Pluſq.	ἠγγέλμην					
Paul. p.	ἠγγέλσομαι		ἠγγελσοίμην		ἠγγέλσεσθαι	ἠγγελσόμενος
Aor. α.	ἠγγέλθην	ἀγγέλθητι	ἀγγελθείην	ἀγγελθῶ	ἀγγελθῆναι	ἀγγελθείς
Fut. α.	ἀγγελθήσομαι		ἀγγελθησοίμην		ἀγγελθήσεσθαι	ἀγγελθησόμενος

Inſtitutio Græca

VOX PASSIVA.

Novem ſunt tempora in voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa, { Præſens. Præteritum. Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentũ, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum ſecundum.

Futurum ſecundum formatur à tertia perſona Aoriſti β, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. / κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφραγμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔφθακα, ἔφθαμαι πέφαγκα, πέφαιμαι, σμαι.
- Sexta χ in: σμαι, ſi penultima præteriti ſit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. / μαι, cum penultima præteriti Activi ſit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκραυσμαι à κράζω, pullo: ἔπλασμαι à πλάσσω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præt. pass. per σμαι, ut μιαίνω *inquino*, μεμίασμαι· φαίνω *appareo*, πέφασμαι.

Quæ habent ρς implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut γρίφω, ἔγραφα, ἔγραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplice consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & Plusquam perfectum in secunda & tertia persona Duali interserunt σ, cum tertia singularis definit in το vel ται purum: cum verò definit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσί, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante τα vel το, ut ἕλληται, ἐφάληται. *Verùm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut* τέτυπται, τέτυφαται· πέπεισαι, πεπείθαται· ἐσκεύασαι, ἐσκεύασται. *Si vocalis longa, vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut* τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singularis præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspiratas, retinendo augmentũ imperfecti, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur
- ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum. } quæ adsumunt σ.
- ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convalui. }
- ἐσώθην à σέσωται, servatus sum, quod abjicit σ.
- εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum. } quæ cũ paucis aliis mutant η in ε.
- ἠρέθην ab ἤρηται, sublatus sum. }
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum. }

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε. ut ἔτραμμαι, ἐτρέφθω· & quæ abjecerunt ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθω pro ἐκλίθω, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ου ante αι ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflectionem, & mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto, & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut Communia apud Latinos, sed quòd saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus utramque significationem habent, ut ἄγομαι. *duco & ducor.*

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata loquutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα, *à* τήκω, *contabui:* σέσηπα *à* σήπω, *computrui:* μέμηνα *à* μαίνω, *insanivi:* ὄλωλα, ἀπόλωλα. *perii, & similia.*

Cognata tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυπήσομαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπήσμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τέτυπως
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγήμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λεξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

Inflitutio Græca

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθέσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισθοίμην	πεπείσθω	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
Aor. α.	ἐπεισθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β	ἐφραδόμην	φράδου	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. ε.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. σ.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

Grammatices.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαροίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἔσπορω	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
Pluſq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπερῶμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερόμενος
Aor.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούε	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β	ἠκούσθην	ἀκοῦ	ἀκουσίμην	ἀκούσωμαι	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. ſ.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθήσομενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκούσοιμι	ἠκούω	ἠκούσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσθην					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην. Et formatur sicut imperf. pass. in reliquis modis sicut præsens.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sin. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Et formatur sicut præs. pass. sic in reliquis modis, nisi in Imperativo, ubi deest.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ῶ in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι· τυποῦ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυποῦ, τυπεῖται Dual. τυπούμεθον, τυποῦσθον, τυποῦσθον. Plur. τυπούμεθα, τυποῦσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι *edam*: ἄγομαι *edam*: φάγεσαι, φάσεται, *& Poetica illa* βέομαι *ibo*: νέομαι *per Crasin* νεῦμαι *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ. ut λέλυκα, λέλυα, à λύω. Et formatur sicut præt. Activi: sic in reliquis modis.

Iones item tollunt κ *ex præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *nascor*, γήσω, γέγαα, *pro* γεγηκα· μάω, *valde cupio*, μήσω, μέμαα, *pro* μέμηκα, *unde participia* γεγαως *&* γεγαὼς, μεμαὼς *&* μεμας.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην. Plur. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti Medii est eadem cum penultima præteriti Activi plerumque.

Sed in penultima præsentis Activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔφαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & φέρω, οἴσω, ἐνήνοχα. fero.

Cum σ vel ξ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum, & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ conjugationis per omnes modos tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post.		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & Pluſq.	τέτρεφε	τέτραφθο	τέτροφθε
Aoriſtus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoriſtus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Pr. & Im.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Per. & pl.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aoriſt. α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aoriſt. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò p.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & pluſ.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoriſtus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & pluſ.	τετρεφέναι	τετρέφθαι	τετροφέναι
Aoriſtus α.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoriſtus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò poſt.		τετράφεσθαι	

Participium.

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & pluſ.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετραμμένος
Aoriſtus α.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέμενος.
Paulò poſt.		τετραφόμενος	

Verba circumflexa ſive contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum, & in ήσω, & έσω, ηκα, & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, ζινέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, κορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro &c.

Diſſyllaba formant futurum in εύσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι, & plurima quæ habent λ vel ρ conſonante non præcedente ante άω, formant futurum in άσω, & præteritum in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, permitto: κοπιάω, κοπιάσω, laboro: δράω, δράσω, facio: γελάω, γελάσω, rideo. Hæc tamen καίω vel

κήω,

κλάω, uro; & κλάω, frango, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in δω quæ à Nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα. reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodò præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δουπέω. δουπῶ, ἐδούπουν, *ſono.*

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλεοῦμι, πλέουσι non πλῶ, πλεῖμι, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis, omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο, } contrahitur in { ει. ου. }

Si vocalis longa, aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione.

Si ο vel ω ſequitur α. fit contractio in α.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, *&* άετον *in* ᾶτον, *ut* ὁρᾶς ὁρᾶ ὁρᾶτον *pro* ὁρᾷς ὁρᾷ ὁρᾷτον. *& Attici in his quatuor, ut* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, πεινᾷς, πεινᾷ, *eſurio:* διψῶ, διψᾷς, διψᾷ, *ſitio:* χρῶμαι, χρᾷ, χρᾶται, χρῶνται, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ῆν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poëta

Poëtæ in ſecunda hac conjugatione poſt contractionem in ω præponunt ο, ut καρηκομῶντες, καρηκομῶντες, à καρηκομάω, caput comatũ habeo; & α nonnunquam geminant, ut τιμάαδαι pro τιμᾶδαι.

In tertia conjugatione.

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω. *nisi in fine dictionis ubi in contrahitur in οι*

Si ε vel ι, vel ο ſequitur ο, fit contractio in υ.

Si quævis alia ſequatur vocalis, fit contractio in οι, niſi in Infinitivo qui contrahitur in ουῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præſens Indicativi.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, ῶ	έε, εῖ	έν, ῶ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον	τον	άο, ῶ μὴν	άε, ᾶ, τε	άτ, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, ῶ		όε, ῶ	όε, ῶ	όυ, ῶ

Imperativi

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	ες, ει	έε, εῖ		έο, ῶ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ τον	τω	άτ, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	όε, ῶ				

Sing. Dual. Plural.

Inſtitutio Græca

	Sing.			Dual.				Plural.			
1	ποίεε, ει	εέ, εί		έε, εῖ	εέ	εί	τον	έε, εῖ,	εέ	έ	των
2	βόαε, α	αέ, ά, τω		άε, ᾶ, τον	αέ	ά		άε, ᾶ, τε	αέ	ά	
3	χρύσε, ν	οέ, ν		όε, ῦ	οέ	ύ		όε, ῦ	οέ	ύ	τωσαν

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ,
2	βοάοιμι, ῷ, μι	άοις, ῳς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	τλω	άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ.

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έης, ῆς	έη, ῆ	έη, ῆ		έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ,
2	Coάω, ῶ	άης, ᾶς	άη, ᾶ	άη, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άτ, ᾶ, τε	άω, ῶ, ω.
3	χρυσόω, ῶ	όης, οῖς	όη, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	ότ, ῶ	όω, ῶ.

Infinitivus.

Præſens primæ conjugationis, 1. ποιέειν, ποιεῖν. 2. βοάειν, βοᾶν. 3. χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & pluſquam perfect. 1. πεποιηκέναι. 2. βεβοηκέναι. 3. κεχρυσωκέναι. Aor. α. ποιῆσαι. 2. βοῆσαι. 3. χρυσῶσαι. Fut. α. 1. ποιήσειν. 2. βοήσειν. 3. χρυσώσειν.

Participium.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ῶντος	ποιέουσα, ῶσα	εούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	αούσης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ῶντος	χρυσόουσα, ῶσα	οούσης, ούσης	χρυσόον, χρυσοῦν.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.				Dual.		Plural.		
1	ποιεό, ῶ	έη, ῇ	έε, εῖ	εό	ούμ	εῖ	ούμ	εῖ	ῶ.
2	βοάο, ῶ, μαι	άη, ᾷ	άε, ᾷ, ται	αό	ώμεθον	ᾶ, σθον	ώμεθα	ᾶ, σθε.	ῶ, νται.
3	χρυσόο, ῶ	όη, οῖ	όε, ῶ	οό	ούμ	ῶ	ούμ	ῶ	ῶ.

Imperfectum.

	Sing.				Dual.			Plural.				
1	ἐποιεό, ούμ	έου, ῶ	έε, εῖ	εό	ούμ	εῖ		εό	ούμ	εῖ	εο	ῶν.
2	ἐβοαό, ώμην	άου, ῶ	άε, ᾷ, το	αό	ώμεθον	ᾶ, σθον	σθην	αό	ώμεθα	ᾶ, σθε	άο	ῶν, το.
								οό	ούμ	ῶ	όο	ῶν.

Perfect.

Perfect. Aor.

Perfe	1	ἐποιεό, ῦ	ἐῦ, ῦ	ἐέ, εῖ	ἐῖ	ώ, μεθον	ᾶ, θον	θην	αὸ	ῶ, μεθα	ᾶ, θε	ὦν, τε.
	2	ἐβοαό, ώ, μην	άῦ, ῶ	άέ, ᾶ, το	αὸ	ώ, μεθον	ᾶ, θον	θην	αὸ	ῶ, μεθα	ᾶ, θε	ὦν, τε.
	3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post.		
1	πεποίημαι.	1	ἐποιήθην.	1	ποιηθήσομαι.	1	πεποιήσομαι.		*Omnia ut in Barytonis.*
2	βεβόημαι.	2	ἐβοήθην.	2	βοηθήσομαι.	2	βεβοήσομαι.		
3	κεχρύσωμαι.	3	ἐχρυσώθην.	3	χρυσωθήσομαι.	3	κεχρυσώσομαι.		

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.
1	ποιέῦ, ῦ	εέ, εί	εῖ		
2	βοάῦ, ῶ	άέ, ά, θω	ᾶ, θον, θων	θε	θωσαν.
3	χρυσόῦ, ῦ	οέ, ύ	ῦ		

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	οῖ	οῖ	οίμεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν
2	βοαοί, ώ, μην	ῷ, ο	ῷ, το	ῴμεθον	ῷ, θον	ῴ, θην	ῴ, μεθα	ῷ, θε	ῷν, τε.
3	χρυσοοί, οί	οῖ	οῖ	οίμεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν.

Perfectum

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οἰῆτο	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	ἦν
2	Cεβοήμην	βεβοῆο	οἶτο	οἰήμεθον	οἶσθον	οἰέσθην	οἰήμεθα	οἶσθε	ἦν, το
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῶο	ῶτο	ᾠμεθον	ῶσθον	ᾠσθην	ᾠμεθα	ῶσθε	ὦν

Subjunctivus præſens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῆ	ώμεθον	ῆ	ώ	ῆτε	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾶ, ται	ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα	ᾶτε	ῶν, ται
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ	ώμεθον	ῶ	ῶ	ᾶ	ῶν

Perfectum.

2	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποίηται
2	βεβοῶμαι	Cεβοῇ	βεβοῆται
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται

} ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Participium.

Infinitivus.

Præſ.	1	ποιέεσθαι, εἶσθαι	2	βοάεσθαι, ᾶσθαι	3	χρυσόεσθαι, ᾶσθαι
Perf.	1	πεποιῆσθαι	2	βεβοῆσθαι	3	κεχρυσῶσθαι.

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος, ή	μενος	μένη, μενον.
	2 βοαόμενος, ώ	μενος	
	3 χρυσόμενος, ή	μενος	

Medium.

Aoriſtus primus.

Indicat.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subjun.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος.

Futurum primum.

Indicat.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infinit.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, ύω, ut à τίθω, τίθημι, pono. ἵστάω, ἵστημι, ſtatuo. δίδόω, δίδωμι, do. ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι mutando ω ultimam ſyllabam in μι. vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut τίθω, τίθημι. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex,
- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria cum ι tantũ præfigitur, idq; fit vel
  - cum verbum incipiat à σ. ut στάω, ἵστημι.
  - cum verbum incipiat à vocali ut ἔω, ἵημι.

Æoles mutant ι in ε. geminato ut τίθεμμι, *pro* τίθημι. *Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε.* πεπίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φημὶ, ξῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum
in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	ασι	σι
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον					
3	δίδωμι	ως	ασι	⁝τον					
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	⁝υτον					

Imperfectum

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.
1	ἐτίθην	ης	η	ε		
2	ἵστην	ης	η	α		
3	ἐδίδων	ως	ω	ο	τον, την	μεν, τε, σαν.
4	ἐζεύγνυν	ις	υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticè.

2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii ab ἱστήκω.

3 δέδωκα.

Plusquam perf.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστασα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ετην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter εθην, ἔδων & ἦν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1	τίθετι	έ		
2	ἵσταθι	ά		
3	δίδοθι	ό	τω	τον, των	τε, τωσαν.
4	ζεύγνυθι	ύ		

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &	εἶεν.
2 ἱσταίην, ης, η			αἷεν,
3 διδοίην			οἶεν.

Aor. β.

1 θείην. 2 σταίην. δοί

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ	τον, τον	ῶμεν ῆτε, ῶσι.
2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ		ᾶτε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ		ῶτε, ῶσι.

Aor. β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δ

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι

Aor. β.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.

1 τιθεὶς	εἶσα	ἐν	
2 ἱστὰς	ᾶσα	ὰν	
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	
4 ζευγνὺς	ῦσα	ὺν	

Aor. β.

1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 δοὺς, δοῦσα, δόν.

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τίθεμαι		
2 ἵσταμαι		
3 δίδομαι, σαι, ται	μεθον, σθον, σθον,	μεθα, σθε, νται
4 ζεύγνυμαι		

Imper.

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐτιθέμην			
2 ἱσάμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδιδόμην			
4 ἐζευγύμην			

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσαμαι. 3 δέδομαι.

Pluſquam perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἐσάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aoriſtus α.

1 ἐτέθην. 2 ἐσάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σαθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἐσάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεσο			
2 ἵσασο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δίδοσο			
4 ζεύγνυσο			

Perf. & Pluſq. δέδοσο.

Optativus præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθείμην	εἰ		
2 ἱσαίμην	αῖ, ς, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	εἰ		
2 ἑσαίμην	αῖ, ς, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subjunctivus.

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ ῇ ῇ		
2 ἱστῶμαι ᾷ ᾷ ται	ώμεθον, θον, θον,	μεθα, θε, νται.
3 διδῶ ῷ ῷ		

Perfectum.

1 τεθῶ ῇ ῇ	ῆθον	ῆσθε
2 ἑστῶμαι ᾷ ᾷ ται	ώμεθον, ᾶθον, θον	ώμεθα, ᾶθε, ῶνται
3 δεδῶ ῷ ῷ	ῶθον	ῶσθε

Infinitivus.	*Participium.*
Præsens.	
1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος

νη, νον.

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστά μην, το, το	μεθον, θον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, στο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δό		

In

In Optativo.

Aoriſtus ϛ.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θεί εῖ		
2	ϛαί, μην, αῖ, ο, το	μεθον, θον, θην	μεθα, θε, ντο.
3	δοί οῖ		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ ῆ, ῇ		
2	ϛῶ, ων, ᾷ, ᾷ, ται	ώμεθον, θον, θον	ώμεθα, θε, ῶνται.
3	δῶ, ῷ, ῷ		

In Infinitivo.		*Participia.*	
Aor. β.		Aor. ϛ:	
1 θέ		1 θέ	
2 ϛά θαι		2 ϛά	μενος, μένη, μενον.
3 δό		3 δό	

Formatio temporum verborum in μι.

De præſenti jam ſuprà dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut τίθημι, ἐτίθην, ſed ἵϛημι, ἵϛην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵϛα, δίδου, pro τίθετ, ἵϛαθι, δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & Præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην, ſed ἵϛην, ἔϛην,

ἔστην, quòd ut Præteritum ἕστακα (quòd & ἕσταα) n
tram seu passivam habet significationem, scilicet st
jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imper
ctum & Aor. secundus, ut σβῆμι, ἔσβην, extingu

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ, Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἰς vel εἶ, ἐστὶ	ἐστον, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.
	ἐμμὶ D. ἔη, ἔει A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔα
	ἦμι Æ. ἐσσὶ P.		ἐμὲν P. ἔυτι
			εἰμὲν P. ἐντὶ
			ἔασ
Imper.	ἦν, ἦς, ἦ, ἦν	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν
	ἔα I. ἦσθα Æ.	ἦστον, ἤστην	ἦμες D. ἔσα
	ἦ A. ἔησθα P.	Pleon. Pleon.	Syst
	ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτην	ἔσσ
	ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Po
	ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔστον P. ἔστην	ἦν Sy
	ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσ
	εἶν P. εἶς P. ἔη P.		Po
	ἤην A. ἔεις I. ἤην P.		
Plusq.	ἤμην, ἦσο, ἦτο	ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ἤμεθα, ἦσθε, ἦ
Futur.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται	ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον	όμεθα, εσθε, ον
	ἔσσομαι P. σσῃ P. ἔσσεται P.		ἔσσονται
	ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Syn.		
	ἐσεῦμαι D. ἐσῇ D. ἐσεῖται D.		
	ἔσεαι I. ἐσσεῖται P.		
	ἔσσεαι P.		

Imperativus.

Præs.	ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν.
	ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P.		ἔσ
	εἶ Cras. Po. ἤτο D.		Attic

Optativus

Optativus.

ræſ. εἴην, εἴης, εἴη ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P.	εἴητον, εἰήτην	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, εἶν per Sync.

utur. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunctivus præſ. ἐὰν.

ὦ, ᾖς, ᾖ εἴω P. ἔῃς P. εἴῃ P. ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. ᾖσθα Æ. ᾖσι I. ἔῃσι I.	ἦτον, ἦτον εἴητον P. &c. ἔητον I. &c.	ὦμεν, ἦτε, ὦσι. εἴωμεν P. εἴητε P. εἴωσι A. I. εἴομεν Syſt. εἴωσι P. ἔωμεν I. ἔητε I. ὦμες D.

Infinitivus.

ræſ. εἶ). Com. Fut. ἔσεσθαι.
ἔμεν. I.
ἦμεν & ἦμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
ἔιμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμενος P.
εἴς Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἐν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

ræſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. εἶσθα Æ.	ἴτον, ἴτον.	ἴμεν, ἴτε, ἴσι. ἴμες D. ἴασι I.
mper. εἶν, εἶς, εἶ, ἤ. ᾖον, ᾖες, ᾖε P.	ἴτον, ἴτην.	ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. ἴμες D. ἔϊσαν P.

erf. εἶκα.

luſq. εἴκειν & ᾔκειν Att. Aoriſtus α. εἶσα inuſitatus, unde 3 Dual. εἰσάτην & εἶσαν 3. Plural. inde verò ᾖσαν & ᾔϊσαν, ἐεισάτην Att.

er. med. εἶα, εἶας, εἶε. ᾖα, ᾖας, ᾖε & ᾔϊα, ᾔϊας, ᾔϊε I.	εἴατον, εἴατον.	εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
luſq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει. ᾔεα I.	ᾔειτον, ᾐείτην.	ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν. ᾔμεν, ᾔτε, ᾔεσαν Att.
or. β. ἴον, ἴες, ἴε. ᾔιον.	ἴετον, ἰέτην.	ἴεμεν, ἴετε, ἴον.

ut. α. εἴσομαι.

Imperativus

Imperativus.

Præs. Ιθι vel εἶ, ἴτω. | ἴτον, ἴτων. | ἴτε, ἴτωσαν

Aor. β. ἴε & Cras. εἶ, solummodò in compositis, ut ἔξει, δίει, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ιναι vel εἶναι & ἰέναι in compositis.

Ιμεν I. Ιμεναι D.A.

Ιέμεν I. Ιέμεναι A. & D.

Ιημι vado: Eâdem planè ratione declinatur. Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infini

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐὼν.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ιημι, ἵης, ἵησι. | ἵετον, ἵετον. | ἵεμεν ἵετε, ἱε
ἱέασι
ἱᾶσι

Imper. Ιην, ἵης, ἵη. | ἵετον, ἱέτην. | ἵεμεν, ἵετε, ἵεσ
Ιεον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. dicuntur etiam ἕωκα Attic.

Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα.
ἕηκα A.

Aor β. Ην, ἧς, ἧ. | ἕτον, ἕτην. | ἕμεν, ἕτε, ἕσ

Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ιεθι, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτ

Optativus.

Præs. Ιείην, ἱείης, ἱείη. Aor. β. εἵην, εἵης, ε

Subjunctivus.

Præs. Ιῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aorist. β. ὦ, ἧς,
ἕω, ἕῃς, ἕῃ L
P. εἵω, εἵης, ε

Infinitiv

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι, Ἰέμεναι D. Ἰέμμι I. Perf. εἰκέναι. Aor. β. ἐῖναι. ἔμμναι. A. D. ἔμμι I.

Participium.

Præſ. Ἰεὶς, ἰεῖσα, ἰὲν. Perf. εἰκὼς, ῦῖα, ὸς. Aor. β. εἰὶς ἐῖσα, ἐὶν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ἵεμαι. ἵεσαι, ἵεται.

Imperf. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἔθην & εἴθην.

Perf. Εἷμαι, ἕῖσαι, ἕῖται, εἵμεθον, εἷσθον, ἕσθον, εἵμεθα, ἕῖσθε, ἕῖνται. ἕεται ἔωνται A.

Pluſq. Εἵμην, εἷο, εἷτο. *Imperativus.* Ἵεο, ἱέσθω.

Infin. εἷσθαι.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἧκω, ἧκατο. *Imperativus.* Aor. β. Εμην, ἔσο, ἔο & ἕ, ἔτο. *Optativus.* εἵμην, εἷσο, εἷτο.

Præſ. Εσο, ἕσθω, &c. ἔο I. ἕ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

Præſ. Εὰν, ὦμαι, ἧ, ἧται. | Aor. α. ἑῆναι & εἰθῆναι | Aor. α. ἑθεὶς. Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἑμὲν ☞

Ιημι, Concupiſco,

Eandem habet inflexionem, præterquam quòd format Aor. α. ἧσα non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται | ἥμεσθον, ἧσθον, ἧσθον | ἥμθα, ἧσθε, ἧνται. ἕαται I. ἧαται & εἵαται P.

Imperf. Ημην, ἧσο, ἧτο. | ἥμθον, ἧσθον, ἥσθην. | ἥμεσθα, ἧσθε, ἧντο. ἕατο Ion. ἧατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus.* ἧσθαι. *Participium.* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, unde κάθησαι I. κάθῃ A. καθῆτο & καθῆστο.

Infinit. ἧσθαι. *Partic.* ἥμενος.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο Syst. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. | μεθον, σθον, σθον. | μεθα, σθε, κεῖνται. κέαται I. κεῖαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.

3. Plur. κέατο I. κεῖατο P. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.

Indicativus.

Ἴστημι, Scio.

Præs. ἴστημι, ἴστης, ἴστησι. ἴστατον, ἴστατον. | ἴσταμεν, ἴστατε, ἴστασι.

ἴσταμι D. ἴστατι D. | ἵστον Sync. | ἵστμεν Sync. ἵσμεν D.

Imper. ἴστην, ἴστης, ἴστη. | ἴστατον, ἰστάτην. | ἴσταμεν, ἴστατε, ἴστασαν.

ἴσταν Sync.

Imperativus.

Præs. ἴστα θι, ἰστάτω. | ἴστατον, ἰστάτων. | ἴστατε, ἰστάτωσαν.

ἴσθι, ἴστω, &c. Sync. ἴστων A.

Infinitivus.

Præs. ἱστάναι, ἱστάμεναι & ἵσμεν D. ἱστάμεν I. ἵστμεν Sync.

Participium ἱστάς, ἵστασα, ἱστάν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἵσταμαι & ἵστμαι, σαι, ται. Comp. ὀπίσταμαι, ὀπίστασαι, &c. ὀπίσῃ A. ὀπίστηαι I.

Imper. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Compos. ὀπιστάμην, ὀπίστασο, ατο. ὀπιστάμην A. ὀπίστω I. & ὀπίσω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ιςασο. Compositum. Επίςασο, ἐπίςαο Io. ἐπίςω Att.

Infinitivus.

Ιςασθαι. Compositum, ἐπίςασθαι. Particip. ἐπιςάμενος.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Εω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι & ἕσσαι Po. εἶται & εἶςαι. Tertia p. εἵαται. Particip.. εἵμενος.

Plusquam. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷςο & ἕςο. Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.
ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε P.
Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἰσάμην, & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. Partic. Εσσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens.	Φημὶ, φῄς, φησὶ.	φατὸν, φατὸν.	φαμὲν, φατὲ, φασί.
	Φαμὶ D. φατὶ D.		φαντὶ & φατὶ D.
Imperf.	Εφην, ἔφης, ἔφη.	ἔφατον, την.	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
Aor. β.	Εφην, ἔφης, ἔφη.	ἔφητον, την.	ἔφημεν ; ἔφητε, ἔφησαν.
	φῆσθα Æ.		ἔφαν & φὰν B.

Φῆν, φῆς, φῆ & ἦν, ἦς, ἦ P.

Futurum. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Fut. α. φησοίμην.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι est apparuisse.
Participium. Φὰς, φάσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium* φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti Passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μὸς, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοημὼν, intelligens.
- A secunda persona præteriti Passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ία, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti Passivi
  - Masculina in
    - της, Ποιητὴς, Poëta.
    - τὸς, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κὸς, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τις, ὀρχηστὺς, saltator.
    - τρια, ὀρχήστρια, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri p[illegible] in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τηριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, διδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έος, [illegible] έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γ[illegible] πτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - εὺς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς can[illegible] dus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυ[illegible]

Impersonalia.

Ανήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Αρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placui[illegible]
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε op[illegible]

tuit. Infinit. Δεῖν oportere. Partic. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visũ est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Futurum ἀποχρήσει sufficiet. Aorist. 1. ἀπέχρησε sufficit. Infinit. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur: & siqua tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω quod facit θνήξω & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· έθω, ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄκθω.

Είνω hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdissyllaba, facientia verba in μ, ut κεραννύω, ῥεγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt præcedente υ diphthongo, ut ἀγίω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω τελείω, τέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρόω, βρώσω, βρωσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiam connotant, edere cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Si quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι· ut μένω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γίνομαι, γίγνομαι· at ἔπω, ἔσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἔσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

A

Miror. Αγαμαι, futurum ἀγάσομαι ab ἀγάζω, Aoristus ἠγάσθην, Aoristus α. med. ἠγασάμην.

Ago. Αγω, futur. ἄξω præteritum ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aor. 2. ἦγον, Atticè ἤγαγον.

Sicco. Αζω, Aor. 1. ἄσθην & ἀάσθην.

Frango. Αγνυμι, futurum ἄξω præteritum ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aorist. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitatum, unde ἔαγα, Atticè: & κατέαγα.

Dico. Αγορεύω, futur. ἀγορεύσω, Aorist. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano. Αδω, futurum ᾄσω, Aorist. 1. ᾖσα. Αδω placeo, præt. med. ἧδα & ἔαδα.

Capio. Αἱρῶ, futurum αἱρήσω, Aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo. Αἱρῶμαι, futur. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, Aor. 1. ᾑρέθην, Aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusitato.

Sentio. Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, Aorist. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθῶμαι, inusit.

Arceo. Αλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusitato.

Erro. Ἀλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo. Αἴρω, futurum ἀρῶ, Aoristus 1. ἦρα, vel ᾖρα, Aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior. Αλίσκομαι, futurum ἁλώσομαι Aorist. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω & ἑάλων, Atticè, ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.

Consumo. Ανελίσκω, futurum ἀνελώσω, præteritum ἀνήλωκα & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Tecco

Peeco. Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aoriſtus 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, inuſitato.

Induo. Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt ἠμφίεσμαι.

Renuo. Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aoriſt. 1. ἠνηνάμην.

Aperio. Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aoriſt. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aoriſt. 1. ἀνεῴχθην.

Lego. Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσεσθαι, pr. ἀνέγνωκα, aoriſt. 2. ἀνέγνων ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum. Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπέχθημαι, aoriſt. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθέομαι, ῶμαι inuſitato.

Admoneo. Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aoriſt. 1. ἐμνήσθην.

Renuo. Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo. Απολέω, λῶ, & ἀπλλύω, & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπόλεκα, & Atticè, ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo. Απαυράω, ῶ, aoriſt. 1. ἀπηῦρα.

Placeo. Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro. Ατίζω, fut. ἀτίξω.

Ægrè fero Αχθομαι, futurum, ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo. Αὐξάνω & ἄυξω, fut. ἀυξήσω, aor. 1. ηὔξησα.

Triſtor. Αχω, præt. ἄκαχον.

B

Mitto. Βάλλω, futur. βαλῶ, præt. βέβληκα, aoriſt. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado. Βαίνω, fut. βήσομαι, aoriſt. 2. ἔβην, à βῆμι inuſit.

Germino. Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aoriſt 2. ἔβλαστον.

Vivo. Βιόω, futur. βιώσω, aoriſt. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιὺς.

Edo. Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aoriſt. 1. ἔβρωσα.

Volo. Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, pr. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἠβουλήθην.

Comedo. Βρώσκω, fut. βρώσω.

(rem. Γ.

Duco uxorem. Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, Aor. α. ἔγημα.

Gigno. Γείνομαι, futur. γενοῦμαι, Aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor. Γήθω, fut. γήσω, pr. med. γέγηθα. & γηθέω, ῶ; γηθήσω.

Senesco. Γηράσκω. fut. γηράσω à γηρά, γηρῶ.

Fio, sum. Γίνομαι & γίνομαι, fut. γενήσομαι, præt. γεγένημαι, Aor. 1. med. ἐγενησάμην, Aor. 2. Med. ἐγενόμην, à γενέσθαι, inusit. præd. med. γέγονα à γείνομαι, γενῶ.

Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, futur. γνώσομαι, Aoriſt. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, Aor. 2. ἔγνων à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exanditus ſum, pro γέγνωα, per Metath. Euſtath.

Vigilo. Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſquam p. ἐγρηγόρειν.

Δ.

Scio. Δαίω, fut. δαήσω à δάω præt. med. δέδηα, Aor. 2. ἔδαλον.

Divido. Δαΐζω fut. δαΐξω & δαΐσω, fut. δαΐσω pr. δέδασμαι & δεδαίηκα. Aor. 2. ἔδαλον.

Mordeo. Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, Aor. 2. ἔδακον à δήκω.

Oportet. Δεῖ, fut. δεήσει, Aoriſt. ἐδέησε, imperfect. ἔδει vel ἐδέει, Infin. δεῖν.

Timeo. Δείδω fut. δείσω, præter. δέδοικα. med. δέδοικα, Ionicè δέδια, pluſq. ἐδεδίειν, Imperativ. δέδιθι, ab inuſitato δέδιμι.

Rogo. Δέομαι futur. δεήσομαι præter. δεδέημαι, Aor. 1. ἐδεήθην à δεέομαι, δέεμαι.

Suſcipio. Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, Aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo. Δέω, δήσω, δέδεκα, Aor. 1. ἔδησα, pr. paſſ. δέδεμαι & δεδέσμαι, unde δεσμός.

Doceo. Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω à διδάχω, Aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio. Διδράσκω & διαδιδράσκω, Aor. 1. διέδρα & ἀπέδρα.

Existimo. Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δόκω, Aor. 1. ἔδοξα præt. δεδόκηκα à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio. Δράω, ῶ, futur. δράζω, præter. δέδρακα, Aoriſt. 1. ἔδρασα.

Subeo. Δύω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, Aoriſt. 2. ἔδυν, unde κατέδυν & ἀνέδυν.

Poſſum. Δύναμαι, δύνασαι, & δύνη, imperfect. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, Aoriſt. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino. Εάω, ᾶ, fut. ἐάζω, Aoriſt. 1. εἴασα.

Cucurri. Εδραμον à τρέχω, δράμοῦμαι, Aoriſtus 2. ἔδραμον, à δρόμος.

Edo. Ἔδω vel ἐδίω, præt. ἐδήδοκα.

Volo. Ἐθέλω, fut. ἐθελήζω, ab ἐθελέω.

Solitus ſũ. Εἴθω, pr. med. εἴωθα, pro εἴθα, per pleonaſmum, ω.

Excito. Εγείρω, fut. ἐγερῶ, Aoriſt. 1. ἤγειρα.

Infundo. Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχύω, Aor. 1. ἐνέχεα & ἐνέχυα Æolicè.

Polliceor. Εγγυάω, ᾶ, fut. ἐγγυήζω, Aoriſtus 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio. Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, pr. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, Aor. 2. εἶδον, poët. ἴδον ſine ε, præt. Infinit. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδεκέναι & εἰδεκώς.

Dixi. Εἶπα, Aoriſt. 1. & εἶπον, Aor. 2. ab inuſitato ἴπω.

Abigo. Ελαύνω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Att. ἐλήλακα, Aoriſt. 1. ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι, Aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio. Ερχομαι vel ἐλεύθω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα, Aor. 2. ἦλυθον & ἤλθον, ἦλθες, ἦλθε per Syncopen.

Operor. Εργάζομαι, perf. paſſ. εἴργασμαι. particip. εἰργασμένος, Aoriſt. 1. εἰργάσθην, futurum 1. medium ἐργάσομαι, Aoriſtus 1. εἰργασάμην.

Facio. Εργα, præt. med. ἔργα & ἔοργα, pluſq. ἐόργειν.

Facio. Ερδω, futurum ἔρξα, vide ῥέζω.

Dico. Ἐρέω, abſolutum futurum ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

pass. εἰρημαι, aoristus 1. pass. ἐρρήθην, Participium ῥηθεὶς, imperfectum activum ἔιεγον.

Interrogo. Ερομαι, futur. ἐρήσομαι, aorist. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum. Εμμορε, præteritum medium à μείρω, μερῶ, μέμορε & ἔμμορε.

Incendo. Εμπίπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo. Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado. Εἶω & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt.med. εἶσ, pluſq. ἧειν.

Speravi. Εολπα ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Parco. Ερρω, fut. ἐρρήσω.

Inveni. Ευρίσκω, fut. ευρήσω, præt. ἕυρηκα, aor. 2. ἔυρον ab ευρέω, ευρῶ.

Habeo. Εχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aorist. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inusit. imperf. ἐίχον.

Z

Jungo. Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, perf. ἔζευχα.

Vivo. Ζάω, ῶ, fut. ζήσω, tert. sing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo. Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζάω, perf. ἔζακα, perf. pass. ἐζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor. Ηδομαι, futur. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aorist. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram. Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.

Triſtavit. Ηκαχεν ab ἄχω.

Inclino. Ημύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio. Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aorist. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo. Θέλω, fut. θελήσω à θελέω, aorist. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior. Θνήσκω, ἔθνησκον, futur. θανοῦμαι, perfect. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ionicè τέθνεα, Bœot. τέθνειμα & τέθνεια, ex quo τεθνεῶς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, poët. pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio.

I

Pervenio. Ικνέομαι, ῆμαι, fut. ἵξομαι, Aoriſt. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo. Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo. Ιπλαμαι, fut. πλήσομαι, præt. πέπλαμαι, aor. 2. ἔπλην ab ἵπλημι, med ἐπτάμην & ἐπλόμην, Infinit. πλάσθαι & πλέσθαι, Particip. πλάμενος.

Eundum. Ἰτέον, & Pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado, præt. act. eſſet εἶκα, paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo. Καθέζω, καθέζομαι, futur. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo. Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto. Καθίημι, aoriſt. 1. κατῆκα.

Purgo. Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco. Καλέω, fut. καλέσω, & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro. Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aoriſtus 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo. Κείρω, fut. κερῶ, aoriſt. 1. ἔκειρα, perfect. κέκαρκα.

Miſceo. Κεραννύω & κεράνυυμι, fut. κεράσω, & Sync. κρώσω, perf. κέκρακα, Infinit. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango. Κλάζω, fut. κλάγξω à κλάγγω, aoriſt. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγχα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλαγα à κλαγω.

Fleo. Κλαίω vel κλάω, futur. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inuſitato, aoriſt. 1. ἔκλαυσα, perfect. κέκλαυμαι.

Audio. Κλῦμι à κλύω, futur. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperfect. & aoriſtus 2. ἔκλυον, imperat. κλῦθι, Partic. κλὺς, κλυτός.

Saturo. Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορεσμαι.

Clamo. Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aoriſt. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, futur. 2. κράγω, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suſpendo.

Suspendo. Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, perf. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo. Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio. Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aorist. 2. κατέδαρθον à καταδάρθω.

Abscondo. Κρύπτω, fut. κρύψω, perfect. κέκρυφα, aorist. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum. Κύρω, fut. κύρσω, aorist. 1. ἔκυρσα, Particip. κύρσας Æolica sunt, est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infinit. κυρῆσαι.

Λ

Sortior. Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογχα præt. act. λέλαχα, Attic. εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον à λήχω fut. λήξω.

Capio. Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo. Λανθάνω, futur. λήσομαι à λήθω, perfect. med. λέλησθα, aor. 2. ἔλαθον, perfect. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo. Λείπω, futur. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio. Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præter. med. μέμηνα, aorist. 1. ἐμάνην.

Disco. Μάνθανω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno. Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι & μαχήσομαι à μαχέομαι inusitato, aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo. Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aorist. 2. ἔμελον perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor. Μιμνήσκω, futur. μνήσομαι, præter. μέμνημαι à μνάω, plusquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Manco. Μένω, fut. μενῶ, aoristus 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα à μενέω, inusitato.

Misceo. Μιγνύω & μίγνυμι, futur. μίξω, aoristus 2. ἔμιγλον à μίγω inusitato.

Abstergo. Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nue-

N

Nuo. Νέω, fut. νεύσω.

Pasco. Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aoriſt 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo. Ξυνίημι. futur. ξυνήσω, aoriſt. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.

Lacero. Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo. Ὀζω, fut. ὄσω, pr. med. ὦδα, & Attic. ὄδωδα.

Eo. Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aoriſt. 2. med. ᾠχόμην.

Puto. Οἶομαι & οἴμαι, οἶει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aoriſtus 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Juro. Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, futurum ὀμόσω & ὀμοῦμαι. perf. ὄμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Ululo. Ὀλολύζω, fut. ὀλολύξω.

Abſtergo. Ὀμόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Debeo. Ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aoriſt. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.

Inquino. Ὀνόω, fut. ὀνόσω.

Perdo, vel Pereo. Ὀλλύω ſive ὄλλυμι, perf. med. ὄλωλα, Att. ὤλωλα, aor. 2. ὄλομην, med. ὠλόμην.

Video. Ὀράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo. Ὀρω, futur. ὀρῶ, Æolicè ὄρσω, præt. med. ὦρμαι, Attic. ὄρωρα.

Π

Patior. Πάσχω, fut. πείσομαι à πήθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2 ἔπαθον, à πήθω.

Acquiro. Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populor. Πέρθω, aor. 2. ἔπαρθον & ἐπράθον.

Sum, vel fio. Πέλω, Verbum poëticum, imperfect. ἔπελον & ἔπλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον, imperfect. paſſ. ἐπελόμην, ἐπέλη, & Ion. ἐπελέω, Sync. ἔπλη & ἔπλεο, Dor. ἔπλω, eras. tertia perſona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.

Extendo. Πεταννύω, futur. πετάσω, præter. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπλακα, unde pass. præt. πέπλαμαι à πλάω inusitato.

Coquo. Πέπλα, fut. πέψω, à verbo poëtico, πέπλω.

Figo. Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγλων πάγα.

Bibo. Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι à πόω, πῶμι inusitato, aor. 2. ἐπιον.

Incendo. Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado. Πίπλω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπλωκα, ab antiquo πλόω. Aorist. 2. ἔπεσον.

Fingo. Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio. Πλήττω, Aorist. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπληξον, cum ad animum refertur.

Vendo. Πράττω, fut. πράσω, præt. πέπρᾶχα, nam πράττω, ξω, facio.

Projicio. Πρόημαι, Aorist. 1. med. προηκάμην.

Volo. Πτάω, Aorist. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo. Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, Aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Jacio. Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, Aorist. 1. ἔρξα.

Fluo. Ῥέω, fut. ῥεύσω, & ῥυέσω, præt. ἐρρύηκα, Aoristus 2. ἐρρύην à ῥυέω.

Rumpo. Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, pr. med. ἐρρωγα, Aor. 1. ἐρράγην.

Roboro. Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo. Ῥωννύομαι, futurum ῥώσομαι, præt. ἐρρωμαι, Imperat. ἐρρωσο.

Σ

Extinguo. Σβεννύω & σβέννυμι, fut. 1. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. ἔσβην à σβῆμι inusitato.

Concitor. Σεύω, Aorist. 1. ἔσσα, pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, Aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco. Σήπομαι, fut. σήψομαι, Aoristus 2. ἐσάπην.

Vello. Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo.

Libo. Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inuſitato, Aoriſt. 1. ἔσπεισα.

Stillo. Στάζω & ϛαλάζω, fut. ϛάξω & ϛαλάξω.

Gemo. Στένω & ϛενάζω, fut. ϛενάξω.

Pungo. Στίζω, fut. ϛίξω.

Privo. Στερίσκω, fut. ϛερήσω, præt. ἐϛέρηκα.

Sterno. Στορεννύω & ϛορέννυμι, fut. ϛρέσω, Aor. 1. ἐϛόρεσα à ϛορέω.

Sterno. Στρωννύω & ϛρόννυμι, fut. ϛρώσω, aoriſtus 1. ἔϛρωσα.

Cohibeo. Σχέω, fut. χήσω, aoriſt. 2. ἔχον, unde Imper. χές, χέτω, à χῆμι.

T

Extendo. Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Seco. Τέμνω, fut. τεμῶ & τμήξω, aoriſt. 2. ἔταμον.

Fabrico. Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario. Τίκτω, fut. τέξω, aor. 1. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo. Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero. Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

Perforo. Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.

Tolero. Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλῆμι.

Nutrio. Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, paſſ. τέτραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro. Τρέχω, fut. θρέξω, pr. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Timeo. Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo. Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciſcor. Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aoriſt. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit. Ὑει fut. ὕσει, aoriſt. 1. ὕσεν.

Suſtineo. Ὑπέχω, fut. ὑποδέξω, præt. ὑποδέδεχα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto. Ὑπισχνοῦμαι, futur. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormito. Ὑπνώττω, fut. ὑπνώσω.

Dico.

Φ.

Dico. Φάσκω, imperf. ἔφασκον, cæteris caret.

Fero. Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, aorist. 1. ἤνεγκ aorist. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.

Fugio. Φεύγω, futur. φεύξομαι & οῦμαι, præt. med. πέφυγ aorist 2. ἔφυγον.

Aio. Φημὶ, futur. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφην, In finit. φάναι.

Prævenio. Φθάνω, ἔφθανον, futur. φθάσω, à φθάω, præt. ἔφθακ aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην à φθῆμι, parti cip. φθὰς.

Tabesco. Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.

Corrũpo. Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.

Cruento. Φοινίκω & φοινίζω, futur. φοινίξω.

Horreo. Φρίττω, futur. φρίξω præt. πέφρικα.

Produco. Φύω, futur. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυν à φῦμ

X.

Gaudeo. Χαίρω, futur. χαρήσομαι, aorist. 2. ἐχάρην.

Sævio. Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aorist. 1. ἐχαλέπηνα.

Dehisco. Χάσκω, futur. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.

Fundo. Χέω, fut. χεύσω à χεύω aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.

Coloro. Χρωννύω & χρώννυμι, futur. χρώσω, præt. pass. κέχρωσμαι.

Fundo. Χυνίω & χύω, futur. χύσω.

Obruo aggere. Χωννύω & χώννυμι, futur. χώσω à χώω inusitato.

Ω.

Pello. Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aorist. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.

Emo. Ωνέομαι, futur. ὠνήσομαι, præter. ὤνημαι & ἐώνημαι, Atticè, unde ἐωνημένος.

Concitavi. Ωρσα ab ὀρούω, futur. ὀρούσω, aor. 1. ὤρουσα, & per Sync. ὦρσα, vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER-

ADVERBIVM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in ςι, ut ἑλληνιςὶ Græcè, ῥωμαϊςὶ Latinè: item in δον, ut κυνηδὸν caninè: in ην, ut κρύβδην secretò: in ει, ut πανσυδεὶ, omnino, prorsus

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς verè: τῶν ὀξέων, ὀξέως acutè.

Porro, δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῇ, in loco: ut οὐρανόδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; παντοθι, πανταχοῦ, πανταχῇ ubique, ubivis; ἀει, ἐει, ἀγα, βει, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata, ut δῆλος manifestus: ἀείδηλος vel ἐείδηλος valde manifestus: νη & νε in compositione privant, ει facilitatem, δις difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget: ut χάρις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJVNCTIO.

Conjunctiones copulativæ: καὶ, &; τε, que; ἠδὴ, poëticè atque; καὶ μέντοι, atque; καὶ μὲν καὶ, quinetiam; καίτοι καὶ, atque adeo; καὶ γὰρ αὖ, rursus etram; ἠμὲν ἠδὲ, poëticè tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum composit. ἐὰν, ἂν, ὄυν, κε, si; ὥς, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰμὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰδὲ μὴ, sin minùs, alioqui; εἰγοῦν, si saltem; εἰδ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ: μὲν quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοιπου, μέντοιγε, nimirum, tamen; δέγε, δέπου, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porro, autem.

Adversativæ: καίπερ, εἰκὰ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed, quanquam.

Disjunctivæ:

Disjunctivæ: ἤ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ ἄν, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enim vero; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοίγαρτοι, τοιγαροῦν, οὔκουν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativa: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentialis: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ: quæ nihil significant, sed carmen explent: ρα, θεν, νυ, που, τοι, προ, πω, ἀρ, κᾶν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim:

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, & Poëticè, ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, } *ex* { ante consonantem.
  - ἐξ, } *ex* { ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundùm, contra.*]
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ὑπὸ, *à* vel *sub.*
  - ὑπὸ *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo, numero & persona: ut Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpè etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra plurali gaudent Verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *pecuniæ obediunt omnia.*

Αμφω & δυω, quamvis dualia, sæpè junguntur plurali. *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω ποίου καιροὺς τῶν λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Substantivo casu, genere & numero consentit: ut Χρηστὸς ἀνὴρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμιος γυνὴ, *ornata mulier.* Ιππότα Νέστωρ, *eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia, ferè communitèr accipiuntur: ut τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpè permutant suum Substantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis; ut μάγος τέχνη, *ars magica*; τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & persona: ut χάριν οἶδα τῆ τιμῆς, ἣν με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore, quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu pronuntur; ut χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis; Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱος, εἰς ἅιδου, *ad inferos*, subaudi εἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis; ut ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non raro fiunt adverbia; ut ὠκὺ *celeriter*; καλὰ *pulchrè*; τὰ πρῶτα, *primùm*; τὰ πάλαι, χαῖα, *olim*; μέτρια, *mediocriter*; ἀλυπότατα, *lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt; ut δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος τῶν πραγμάτων, rerum imperitus.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent; ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm, geni-

vo

yum adſciſcunt: ut ἡ πολυπραγμοσύνης οὐδὲν χρεῶδες ἕτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἐξοχὴ πάντων, *præcipuus omnium*: Δία θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*: ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ compoſita: ut σύνοικος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva ſi ſubintelligitur χώραν, accuſativum regunt: ut πατρίδα Ρωμαῖος, *Romanus patria.* Theog. οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: πατήρ μου pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut ταυτατοί, ταὐτ' ἄρα, *proinde*: τάυτη, *hoc pacto*: τάυτη τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύω. *Sum.* Item verba vocandi paſſiva, & verba geſtus, utrinq; nominativum expetunt: ut Κακῶν κρήγυμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Multorum malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo: ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens*. Sin participium sequatur, omittitur ὤν, ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat*.

Observatio.

Mutatur nominativus aliquando in genit. ut Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent, ut τῆς ζωῆς ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur*.

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt, ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres sequor*.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis, ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces*.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significationem

Impersonalia exigunt

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν τοῦτο ἔστι. *Mortuum curare, & ſenem erudire, idem eſt.*

Hæc variam habent conſtructionem, ut ὑστερεῖταί μοι καὶ μὲ τόδε. *hoc mihi deeſt.* ἄρχει τε τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, *præeſt civitati.* λοιδορῶ σοι, καὶ ὀνειδίζω σοι, *convicior tibi.* προσκυνῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum,* cum multis aliis hujuſmodi.

Verborum Paſſivorum Conſtructio.

Paſſiva exigunt genitivum cum præpoſitione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, & περὶ, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iſte nonnunquam in dativum vertitur, ut πεπίστευταί μοι.

Regula.

Paſſiva per Synecdochen accuſativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Paſſiva regunt accuſativum activorum ſuorum, ut Μωρῷ ὁ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ δὲ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *ſtulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa paſſivè ſæpè ſignificant, & paſſivam habent conſtructionem, ut ἀπαλλάττομαι ὑπὸ σοῦ, *liberor à te,* ſic τιμῶ, *cenſeor,* ἀναλαμβάνω *recreor,* ἀναγνάμπτω *reflector,* ῥίπτω *jactor,* ζυνάπτω *conjungor,* ἀσκῶ *exerceor,* κρύπτω *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσήκει, *opus eſt.*
- Genitivum & dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri poteſt.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρέπει, γίνεται, πρέπει.
- Accuſativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci infinitivũ cum articulo, vel sine articulo, ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; καιρὸς τῶν βοηθεῖν *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ πυθάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum, vel oratu*; ποιεῖν αἰσχρὸν *factu inhonestum.*

Cum significatur necessitas utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque dativum vel Accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi.* Sæpe regunt casus suorum verborum, ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum.*

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum: ut ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam.*

Participia ponuntur loco nominum, ut τόξων ἐν εἰδὼς pro εἰδήμων, *arcuum peritus.*

Nonnunquam Participia vice Verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi, ut ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse.*

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo; ut ὁ Κύριος Ιησοῦς, *Dominus ille Jesus.*
- Demonstrando; ut ὁ ποιητὴς, id est, *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo; ut κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς *canis ille cœlestis, non terrestris Diogenes.*

Articulus si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu; ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τῶν φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia.*

Item adverbium cum articulo fit Adjectivum; ut τὰ ἔξω, *externa*, οἱ πέλας, *vicini*, τῷ πλησίον, *vicino.*

Articulus

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατ', παρὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum, ut οἱ περὶ ἱερεῖς, *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ καθ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum Conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunq; dictionibus τεχνικως, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος; τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo, ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte diéque*, ἔκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλων ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione, ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*; Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χθὲ & χθῆ, ut παντα χθὲ, *ubique*; παντα χθῆ, *ubivis*.
- in δε σε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*; οὐρανοσε, *in cœlum*; Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

Adverbia.

Adverbia loci, temporis, numeri, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμῦ gaudent dativo.

Μά & νὴ jurandi accusativo gaudent: ut μὰ Δία, *non per Jovem*; νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὤ gaudet nominativo, genitivo, accusativo, & vocativo; & est admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum vocativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: τ τύχης, pro ὦ τ τύχη, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὐτω ante consonantes, ὄτως, & ὄτωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, ἄιθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον seu ὄφλον, & Aor. 2. ὤφελον sive ὄφελον sequente infinitivo, ut ἦλυθες ἐκ πολέμυ, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. *Venisti ex pugnâ, utinam ibi periisses.*

ὡς pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Οταν subjunctivo, ὁπόταν optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina, adverbiorum naturam induunt, ut ἰδία, *privatè*; δημοσία, *publicè*; sic & ἀρχὴ & τὴν ἀρχὴν *in principio, vel prorsus.*

CONJVNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ὅν pro *licèt*, ὅπως pro πῶς, indicativo.

Οτι

Οτι *quòd* gaudet indicativo, & aliquando optativo & ſubjunctivo, ſic διότι, καθότι.

Επεὶ & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.

Εφ' ᾧ, *ob quod, propter quod*, indicativo & infinitivo.

Ως, & ὥσε ſubjunctivis & infinitivis inſerviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando ſubjunctivo annectitur.

Αν poteſt præponi & poſtponi; cum accipitur { ſυνηπτικῶς, omnibus modis inſervit niſi imperativo. / Indefinitè, ſubjunctivo conſtruitur, aliquando optativo.

Αν ſæpiſſimè redundat, aliquando deeſt.

Αν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpoſitiones ſunt { Sex monoſyllabæ, Duodecim diſſyllabæ, } quæ ſerviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accuſativo.

Εν ſoli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipſin genitivo, ἐνὸς, ſubaudi οἴκου, *in domo Plutonis*.

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω *injicio*.

Εἰς & ες Atticè Accuſativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφε, *in aquam ſcribo*.

Compoſita *in* cùm accuſativi ſignificationem habet, ut εἰσαλλομαι, *inſilio*.

Εξ ſequente vocali, ſed ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet: ἐξ ἀσχολίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Compoſita auget; ἐκπίνω, *ebibo*, & idem ſignificat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè ſemper cum dativo, ξὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Compoſita conjungit, ut ξυμβάλλω, *conjicio*.

Περὶς

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ; *officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, *non est Philosophi*; *coram*, πρὸς ἐπισκόπου jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*, & *adversum*, ut πρὸς Ρωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ Κυρίου, *à Domino*: *Excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*: Contrarium, παρὰ λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta, *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σὲ: *immorationem in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studiis mathematicis*. Item *præter*, παρὰ πρέπον *præter decorum*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ monetæ*, id est, *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. Contrarium quoque, παράνομος, *iniquus*. Et *prope*, παρακολουθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per*, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed poëticè cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀναστρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου *per vitam*: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*. *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ, *suis viribus*.

Accusativo juncta, *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo, *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, *de studiosis*: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per Deos*: *præ*, ut κατὰ χειρὸς, *præ manibus*: *supra*, ut κατὰ πέτρων, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Composita

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo, *cum*, ut μετ' φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετ' πρώτοισι, *inter primos.*

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸ πόλεμον ξυμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Αντὶ cum genitivo, *pro*, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo.* Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*; περιγίνομαι, *præsto.*

Επὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώσσης, *bos in lingua*; *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*; *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me.*

Composita *in* seu *supra* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*; item *serò*, ut ἐπιμεθύομαι, *post factum consulo.*

Αμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro*, poëticè significat, ut ἀμφὶ Οδυσσῆι, *pro Ulysse.*

Cum acculativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυχναγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Απὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τ̃ κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *auget*, ut ἐκτείνω, *extendo*. *Contrarium significat*, ut ἔυχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*: *Exemplum etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπε, *sub sinu*; *propter*, ἀπὸ αἰδῦς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκ☉, *sub pelle leoninâ simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γλὼ, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσ☉, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνε σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *Augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰελύσης πάλιν, *tonusque retrahitur*.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔνι pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι *inest*, *adest*; πάρα pro πάρεστι, *supra modum*, *supereſt*; sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατ' γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis communes sunt Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus regulæ quædam generales.

SI ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut σιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπης.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in τος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & τρέφω si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκλόνος, matricida: passivè, antepenultimam, μητρόκλονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιεῖς, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκοι, *domi, excipitur; nam* οἶκοι, *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεῷ, θεοῦ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut, θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγῳ, λόγων.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκῳ, οἴκων.
- Acutus in antepenultima, transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἀνθρώπου, ἀνθρώπων.

Genitivus

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μακάριος, μακαρίων.

In quinta declinatione:

- Acutus in ultimâ recti, erit in penultimâ obliquorum, ut τριὰς, τριάδος, τριάδι: sin penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος.
- Acutus vel circumflexus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, ut βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultimâ recti, permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur, in genitivo, dativo singulari, & dativo plurali in ultima, ut τὴ χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo, & dativo duali, in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι; ὢν, ὄντος, ὄντι; *item genitivos*, παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, διμάων, φώτων. *luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonũ in priore. Sic* πᾶσι *à* πᾶν, *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τὶς *indefinitum & encliticũ, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὐ, ὐκ, εἰ, ὡς.

Encliticæ

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine encliticæ sunt μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ *Post præpositiones autem*, ἕνεκα *vel* εἵνεκα, *& disjunctionem* ἢ *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ, φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis; excepta secundâ singulari.
- Adverbiis ποτὲ, ποθὲ, που, πω, πως, πῃ *indefinita habentia accentum in ultima. Hæc interrogativa in penultima habent accentum, & non inclinant.*
- Conjunctione duæ copulativæ, κε, τε expletivæ innumeræ, ρα, γε, νυ περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt acccentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultimâ ultima existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentũ Encliticæ dictiones, cũ præcedens habet vel

- Acutũ in penultima, ut λόγος σου
- Circumflexũ in ult. ut ὁρῶ σε.
- Acutũ in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστι

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè Adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima, ut ὁμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ φοῖνιξ ἐστί.
- Inclinat accentum si præcedens dictio sit circũflexa in penultima, ultima existente brevi, ut φαῦλός ἐστι, vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τετάγων pro τάγων, à τάζω, *apprehendo*, σμικρὸς *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην pro εὑρησάμην, *inveni*; ἐγήνατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*, βεῖ pro βείαροι.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξα, *faciam*, pro ῥέξα, ἔπραθον pro ἔπαρθον à πέρθω, *vasto*; ἐδέρκον pro ἔδαρκον à δέρκω, *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τ'ἐμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τἄνομα pro τὸ ὄνομα; ἱμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦ 'ταν pro ὦ ἔταν, ab ἕτης, *ô amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut

παρ' μοί οἱ ὧδια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται.

Adsunt ei fructus quotquot tempestive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis, ὦ γαθὲ, *ô bone*, ὦ 'ναξ, *ô rex*, ὦ 'νθρωπος: *ô homo*, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum in
Σύζευξις } unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, ἔϋφρον pro εὖφρον.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.
Vocali ante vocalem
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regulâ.
Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ *tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus*

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολιὸφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur. ut ante π, κ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὸς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur

corripitur, nisi producatur licentiâ Poëtica. Licentiâ enim cùm ante, tùm post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in ος & ων purum, fœminium ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultimâ, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa, longa est natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta, longa est, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται, & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθεασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἡ αἰώνιος, *æternus*, & ὁ ἡ ἀένναος *perennis*, ab ἀεὶ, *semper*, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam, ζα, ἀει, ἐει, βει, δις, in compositione reperta corripiuntur.

Incrementum nominum.

A incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείας, Μυσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*. Excipe ἦαρ, ἦαρος, *ſturnus*.
- Fœmininis & maſculinis in ας, ut Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βοῦς: & plurimis in ξ, κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αν̄ος, longus eſt, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, Τιτᾶνος, præter τάλαν̄ος, πέλαν̄ος.

Genitivus in αος à nominibus in αις, brevis eſt, ut ναῦς, *navis*, ναὸς, & nominibus quæ Syncopen patiuntur, παστάς, ἀνδράσι, μητράσι, brevia ſunt.

Incrementum.

I incrementum
- breve eſt in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & maſculinis Barytonis, in ις, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis, in ιδος, ut ἡ πειθὼ, πειθοῦς, πειθόος.
- longũ eſt in
  - Fœmininis & maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, δελφῖνος, ἀκτὶς, ἀκτῖνος.
  - Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ δὶν, δῖνος, *littus*; ἡ ῥὶν, *naſus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς vel λῖν, Genitivo λιὸς *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*: ſed Δὶς, Δίος, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες paſſim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut ἡ θριξ, τριχός, *capillus*; ὁ χέρνιψ χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in ις & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*; ὁ μάρτυς, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in ων, quæ etiam in ις desinunt, producuntur, ut φόρκυς & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος *Chalybs*. Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quàm passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρινοῦμαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllaba κρι ubique longâ.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut σῠξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ία quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aoristi primi in quartâ conjugatione penultimam, α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in άω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoq; est in præterito perfecto activo e passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν : κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum : Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. primi in ασα longũ est

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis, ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστατον ἱστάτην, ἵστασαν, ἔστασαν, ἵσταμαι, ἐστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ voci producitur in duali & plurali; & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μου ἀργυρότοξε *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus* ὁρμία, *linea piscatoris*.

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis Substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita*.
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus*.

Υ in

υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμᾶς, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ύνη & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò facilius, quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item, μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια, à verbis in έω, ut ποιητεία, & in ια, præter Δῖα, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σιλληαία, cum adjectivis in εία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τώ.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poëtici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείε.

Αν finita corripiuntur, ut τεάπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis, nomina masculina in αν, ut Τῖτᾶν, & adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet accentum in penultimâ, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὕδωρ, ἀυτὰρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monoſyllaba κὰὶ, φὰὶ, producuntur.

Aς finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μάσας, ὁ Αἴας, τύφας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; maſculina, ut ὁμέλας, μέγας; neutra, ut τὸ ζέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἐγγὺς, ἀπρεμὰς.
- Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, πρέας.

I finita brevia ſunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νωϊ, ὅτοσδί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum; ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κοῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῖν. & ſyllabæ quibus ν additur, ut τύπλησιν, ὀξίν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥῖν, λῖν, δελφῖν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἔειδθ; τυραννὶς, τυραννίδθ, δὶς, τεις, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum argumentum eſt longum, qualia ſunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, & κλεὶς.
- Item monoſyllaba, præter τὶς infinitum.

Υ finitæ corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τυ & adverbia fictitia, υ, ὔ, & χύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ perſonæ ſingulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto & aoriſto ſecundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολυὶ, βραδυὶ, συὶ, τοίχυν, conjunctiones.

Produ-

Producuntur
- Circumflexa; νῶϊ, *nunc*, μωῦ, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ ις in nominativo habent longum, ut ἑλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piſcis*.
- Primæ perſonæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυω.

Υς finita longa ſunt, ut ὁ ψίθυρ, *ſuſurrus*, τὸ πῦς, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In ις deſinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κορὺς, *galea*.

Producuntur
- Κώμυς, κώμυθος, *faſciculus*, ἄρχυς, ἄγλυς, & monoſyllaba, ut μῦς.
- Participia in ις, ut ζευγνύς.
- Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς, ſed in ἰχθὺς, υ eſt anceps.

Poetica licentia.

Hæ ſunt regulæ obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate, ſed quodammodo infinita eſt Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti, ut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατος, περιαυίσης. primam ſyllabam, quæ per ſe brevis eſt, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem verſu & producunt & corripiunt: ut

Αρες, Αρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, ſanguinarie, mœnium ſubverſor.

Figuræ Poëticæ.

Syſtole (id eſt, contractio vel correptio) cum ſyllaba longa corripitur: ut

ἕα πικρὸν μηδ' ἔτω φίλων Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ecta ſis

Ectaſis (id eſt extenſio) quæ ſyllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πλολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι.

Synecphoneſis, de qua ſuprà in Scanſione.

Catalexis (id eſt terminatio) quâ ſyllaba terminalis ad juſtam metri perfectionem deſideratur; hujus uſus eſt in Iambicis & Trochaicis, ſicut & ſequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ ſyllabæ finales duæ, hoc eſt integer pes, deſiderantur, ut

Ζεὺ, τεαὶ γὰ ὧραι. Pindar.

Hypercatalexis (id eſt ſuperabundans terminatio) quâ ſyllaba præter juſtam diſpoſitionem ſuperabundat, ut Ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄεῤῥον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco conſtituitur, cujuſmodi verſus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀλαθὸς, κρατερός τ' ἀιχμητής.

Dialyſis (id eſt diſſolutio) quâ dictio in fine poſita ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſu, altera in principio ſequentis, ut

ὀδ' ἀπίθησέ νιν ἀλ-
λ' ἦρως ἐπ' ἀκταῖσι θοῇσιν.

FINIS.

Tabella Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græcæ gentium; quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas ſuam Dialectum & Idioma in quibuſdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro ζὺν ; σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα ; σ in ρ ut ἀῤῥὴν pro ἀρσὴν, *vir* : & contractionibus inprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia.*
ε pro α, γελέω pro γελαω, *rideo.*
& contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco.*

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρῦμαι pro ἀφαιρῦμαι : contractionibus prorsus abstinent & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama.*
pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo* : γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum.*
πρᾶτος pro πρῶτος, *primus.*
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves.*
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa* ; & pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα, *propterea.*
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam.*
ᾱ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλῦμαι. *saliam.*
οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω : σ pro θ, σεὸς pro θεος : κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα pro ποτὲ & ὅτε, *aliquando* : & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille.*

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puellula.*
& contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως. *amor.*
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia.*
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas.*

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράχος pro ῥάκος, *cento.*

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt; ut ἥλιος pro ἥλιος ;

ἥλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέρρω pro σπείρω; γέρρες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam Dialectos commiscent; Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus, in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietàs Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Nom.	Gen.	Voc.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ,	τοῖν,	τὼ.	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.

τοῖο Ion. & Att. τοῖϊν Ion. τοὶ Dor. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεὺ Dor. τῶς Dor.
τέο Poet.

Com.	ἡ,	τῆ,	τῇ,	τὴν.	τὰ,	ταῖν,	τὰ	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.

ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν, Dor. ταὶ, ταῖν, Dor.
τάων, Æ. τῆς. & τῆσι, I.
ταῖσι, A. I. Æ.

Com.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν,	τὼ.	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

τοῖο Ion. & Att. τοῖϊν Ion. τάων Æ. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεὺ Dor.
τέο Poet.

Articulus subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν	ὦ,	οἷν.	οἵ,	ὧν,	οἷς,	οὓς.

ὅ, P. ὅτω, ὅτω, Att. ὁ τέων, ὁτέοισι, Io.
ὅτεῦ D. ὅτεο, P.
ὁτέω, Ion.
ὁττέω, Æol.
τῶ, τῷ, τὴ, I. D.

Com.	ἥ,	ἧς,	ἧ,	ἦν,	ἃ,	αἷν,	ἃ,	ὧν,	αἷς,	ἃς.

τῆ, τῇ, τὴν, I.
ἃ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.

Prima

Prima Declinatio.

	Sing.				Dual.		Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας, ν, ς, α, αν, α, ης, ε, η, ην, η.					α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.				

ης, εω, η, ην & εα.
ας, α, α, αν,
αι. Æ. ας, A.
ω, per Crasin ex εω Poët.

εων, ης & ησι, εας, L.
ᾶν, αισι. Dor.
έων. Æ.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ᾱ, η, ης, η, ᾳ, α. η, ην, η.					α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.				

η, ης, η, ην.
α, ας, α, αν.

έων, ης, & ησι I.P.
ᾶν, αισι, Dor.
έων. Æ.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος, ε. ον, υ, ῳ, ον, ον.					ω, οιν.	οι, α,	ων, οις, ας, α,			

οιο, Ion. ος, A. οιϊν Poët. οισι, Ion.
ω, Dor. ως & ῳ Dor.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ως, ως. ων, ω, ω, ων, ων.					ω, ων.	ῳ, ω,	ων, ῳς, ως, ῳ.			

ωο & ῳς, Poët.

Quinta Declinatio simplicium.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, ι, υ. ω, ῦ, ῥ, ος, ι: α σ, ξ, ψ, ν.					ε, οιν.	ες, α,	ων, ῖ, ῖ, ας, ες.			

εων & εσι, Poët.
αις in masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.					Dual.				Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ης,	εος,	εῖ,	εα,	ες.	ε̃ε,	έοιν,	εε.	εες,	εων,	εσι,	εας,	εες,
	ης,	ους,	εῖ,	ην,	ες.	η,	οῖν,	η.	εις,	ῶν,		εις,	εις,
	ος,		ους,	ος.					εα,			εα,	εα.
									η,			η,	η.

ως Æ. & D. ῳ At. ης. At. εασι I.P.

Secunda Declinatio

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ις,	ιος,	ιῖ,	ιν,	ι.	ιε,	ίοιν,	ιε.	ιες,	ιων,	ισι,	ιας,	ιες.
Neu.	ι,		ι,	ι,	ι.				ια,			ια,	ια.

ε☉,	εῖ,	I.	ει	A.	εε,	έοιν,	εες,	εες,	εων,	εσι,	εας, εες, I.
η☉,	νῖ	Poët.			η,	η,	εις,				εις, εις, A.

ι,	Att.	εως,	εῖ,	εῖ,	ιε,	ιε,	ια,	ια,	ια.	
					η,	έων,	ι,	ι,	ι.	
							εα,	εα,	εα,	A.
							η,	η,	A.	

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ευς,	έος,	έϊ,	έα,	εῦ,	έε,	έειν,	έε.	έες,	έων,	εῦσι,	έας,	έες.
		εῖ.							εῖς,			εῖς,	εῖς.

ως, Æ. έως, At. εὺς, At.

ῆ☉,	ῆι,	ῆα,	ῆες,	ήοιν,	ῆε,	ῆες,	ήων,	ήεσσι,	ῆας,	ῆες.	I.
εῖ☉,	Ion.							ῆσι.			
εῦς,	Dor.	ῆ,	Poet.					έσι,	Poet.		
η☉,	Æ.	ει☉,	Æ.	ι☉,	B.						

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N A.	G. D.	V.	N.	G.	D	A.	V.
Com.	ώ,	όος,	όϊ,	όα,	οῖ.	ω	οῖν,	ώ	οἱ,	ῶν,	οῖς,	ὸς,	οἱ.
	ὼς,	ὸς,	οῖ,	ὼ.									
	ῶς,	Æol.	ῶν,	Æol.					ες,	*Metapl. apud Poet.*			
			ῶν,	Ion.									
			ῶ,	A.									

Quinta

Quinta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ατος,	ατι,	ας,	ας,	ατε,	άτοιν,	ατε,			ατα,	ἄτων,	ασι,	ατα,	ατα
	αος,	αι,				αε,	άοιν,	αε,	αα,	άων,				αα,	αα.
	ως,	ᾳ,				α,	ῶν,	α,	α,	ῶν.				α,	α.

	Sing.				Dual.				Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
Com.	ἐγὼ per Aph	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νὼ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἐμοίγε						ἧμιν	
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγώνγα	ἐμεῦ ἐμῶ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἀμῶν ἀμέων	ἀμῖν	ἀμᾶς
Æol.	ἐγῶν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

Sing.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom. Σὺ	Gen. (σοῦ	Dat. σοὶ	Acc. σὲ	N. A. σφὼ	G.D. σφῶϊν	Nom. ὑμεῖς	Gen. ὑμῶν	Dat. ὑμῖν	Accuſ. ὑμᾶς
Dor.	τὺ τύγα τωὶν	σεῦ τεῦ τεοῖο	τοὶ	τὲ τὺ	ὔμμε		ὔμμες ὕμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέ) ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σοῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας
Poet. Att.		σεῖο σέοθεν σέθεν	τὶν τέϊν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν	

Con-

	Sing.			Dual.			Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ου	Dat. οι	Acc. ε	N. A. σφε	G. D. σφιν	Nom. σφεις	Gen. σφων	Dat. σφισι	Accuſ. σφας
Dor.		ευ		*μιν νιν			σφες			νε
Æol.		ευ								
Ion.		εο		ες			σφεες	σφεων	σφιν	σφεας
Poet.		εϊο εϊθεν εθεν			σφωε σφεε	σφωιν		σφεων	σφι σφιν φιν	σφε
Att.		εοθεν εθεν		*μιν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.						

Com.

Grammaticæ.

Com.	Masc. Σὸς	Fœm. σὴ	Neu. σὸν
Dor.	τεὸς,	τεὰ,	τεὸν.
Com.	ὃς,	ἣ,	ὃν.
Poet.	ἑὸς,	ἑὴ,	ἑὸν.

τῆνος pro ἐκεῖνος, Dor.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὰ, ἁμὸν; ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον; σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, οὗτος & ἐκεῖνος. κεῖνος. Æol.

Attici, cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut οὗτοσὶ, τουτοῦ, τουτῳ, τουτονὶ; in neutro verò τουτοὶ, & sæpiùs τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ, sic ἐκείνοσι, ἐκεινοῦ &c. Iones, ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum, interponunt ε, ut οὗτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali τουτέω, τουτέοιν, Genitivo plurali τουτέων, τουτέοισι, τουτέους: sic αὐτέος, ταυτέης, sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ; σεαυτέου, σεωϋτέου, ἑωϋτέου.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε,		ομες, οντι, Dor.

	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. & Aorist. β.	ον, ες, ε.	ετον, ετην.	ομεν, ετε, ον.
	σκον, σκες, σκε, sine augmento I. & P. τυπτον, τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, οτε, ουσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ.	ιεῖτον, ιεῖτον,	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. Att.

verbis in ίζω, plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον, { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } Dor.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτω.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I.P.Æ. αμες, Dor. ασκον, Ion.		ασαν, Bœot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι, Dor.
			αν, Bœ.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άασε, άασι. I. in quibuſd.
	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτην, είτω.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	η, η, Att. & Dor.		ειμες, D. εσαν, A. & I.
	εα, εε, Ion.		
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. C.	ω̃, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	ῦμεν, εῖτε, ῦσι.
			ῦμες, ῦντι, εῦνσι, Do.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έείτε, έυσι, Ion.

Modus Imperatinus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω,	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, At.
Aoriſt. β.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	ον, Ion.		

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. præ. Aor. β. fut. α. & β.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aoriſt. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειε, ειας, ειε.		ειαμεν, ειάτε, ειαν. Æ.
			αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ. ῃσι I.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι. ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præſ. Aor. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Fut. β. ειν.
β. Fut. α. εμεν I. εμεν I. αιμεν I. έειν, εμεν I.
έμεναι A.D. έμεναι D. & A. ήμεναι A.D. ήμεναι A.D.
εν D.
ιω Æ.
έμμεναι P.

Participia.

Præſens. ων, ουσα, ον. Perf. ὼς. ῦια, ὸς.
οισα D. ων Æ. ut εἰρήκων pro εἰρηκώς.
ως, ῶσα, ως A.

Aoriſt. α. ας, ασα, αν. Fut. C. ῶν, ῆσα, ῆν.
αις, αισα, αιν Æ. έων, έουσα, εον I.

Aoriſt. β. ὼν. ῆσα, ὸν. Fut. α. ων. εσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Paſſiva.

Præſens. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεθα, εσθε, ονται
εαι I. & ει A. όμεσθα D.I.
ομεσθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. | όμεθον, εσθον, έσθων. | όμεθα, εσθε, οντο
εο I. όμεσθα D.
ό D.
σκε, σκετο. σκοντο P.

Aoriſt. β. ων, ης, η. | ητον, ήτην. | ημεν, ητε, ησαν.
& Fut. C. εν B.

pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεθα, εσθε, ονται
εαι I. όμεσθα D.

Præt. per. μαι, αι, ται. | μεθον, σθον, σθον. | μεθα, σθε, νται vel μένοι εἰσὶ
μεσθα Dor. ανται Ion.

Pluſq. μην, σο, το. | μεθον, σθον, σθων. | μεθα, σθε, ντο, vel μένοι ἦσαν
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aoriſt. α. σην, σης, ση. | σητον, σήτην. | σημεν, σητε, σησαν.
σεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. | θησόμεθον, θήσεθον, σθον. | θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι Ion. μεσθα D.

Imperativus.

Præsens. ου, έσθω. | εσθον, έσθων. | εσθε, έσθωσαν.
εο Ion. έσθων At.
ά Dor. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut.
α. Fut. β. & pau. p. Fut. οίμην, οιο, οιτο, | οίμεθον, οισθον, σθην. | οίμεθα, οισθε, οιντο.
οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.
Aorist. α. θείην, θείης, θείη. | θείητον, ήτην. | θείημεν, ητε, ησαν.
θεῖμεν, θεῖτε, θεῖεν, Sync.
θεῖμες D.

Subjunctivus.

Præsens. ωμα, ῃ, ηται. | ώμεθον, ησθον, ησθον. | ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι I. ώμεθα Dor.
Aor. α & β. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες Dor. ῶντι Dor.
έω, έῃς, έῃσι. | έητον, έητον. | έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus:

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in Voce Media.

Aorist. α. άμην, ω, ατο. | άμεθον, ασθον, άσθην. | άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα Dor.
α Dor.
Aorist. β. όμην, ου, ετο. | όμεθον, εσθον, έσθην. | όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. ομαι, ῃ, εται. | όμεθον, εσθον, εσθον. | όμεθα, εσθε, ονται.
οῦμαι, ῇ, εῖται D.
εῦμαι D. εαι Ion.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται | ούμεσθον, εῖσθον, εῖσθον. | ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.
Part. fut. β. τυπούμενος, τυπεύμενος. D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. | ασθον, ασθων. | ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum contractorum.

Præs. 1. conjug. ἑω, ῷ, εῖς, εῖ. | εῖτον, εῖτον. | οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
εῦμες, D. εῦντι & οῦντι D. εῦτι, A

Præs. 2. άω, ῶ, ᾶς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ω, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶντι, D
όω, άας, άα. όωμεν, άατε, όωσι,
έω, έας, έει, &c. Ion.

Præs. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. | οῦτον, οῦτον. | οῦμεν, οῦτε, οῦσι.
οῦμες, οῦντι,

Imperf. 1. ουν, εις, ει. | εῖτον, είτην. | οῦμεν, εῖτε, ουν.
εσκον, εσκες, εσκε, P.I. εων, D

Imperf. 2. ων, ας, α. | ᾶτον, άτην. | ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.

Imperf. 3. ουν, ους, ου. | οῦτον, ούτην. | οῦμεν, οῦτε, ουν.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω. | εῖτον, είτων. | εῖτε, είτωσαν.
ούντων, Att.

Præs. 2. α, άτω. | ᾶτον, άτων. | ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poët. άντων, Att.

Præs. 3. ου, ούτω. | οῦτον, ούτων. | οῦτε, ούτωσαν.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι οῖς, οῖ. | οῖτον, οίτην. | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, A
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præs. 2. ῶμι, ῷς, ῷ. | ῶτον, ῴτην. | ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη. ῴητον, ῴήτην. ῴημεν, ῴητε, ῴησαν. D

Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. | οῖτον, οίτην. | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν. A
ῴην, ῴης, ῴη. D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præs

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ.	ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ.	ῆτον, ῆτον.	ῆτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ.	ῶτον, ῶτον.	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμεναι, At. εν, Dor. ην & εις, Æol. ήμεναι, Poet.
Præſ. 2. ᾷν, άμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol. άαν, Po. ήμεναι, Po.
Præſ. 3. οῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εῦν, Dor. όμμεναι. Po.

Deſunt voces, Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. conjug.	ημι, ης, ησι, ητι, Dor.	ετον, ετον.	εμεν, ετε, εῖσι. ἔαμεν, Ion. εντι, Dor. ἔασι, Ion.
		ητον, ητον.	ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2.	ημι, ης, ησι, ατι D.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ᾶσι. αντι D. ἔασι I.
Præſ. 3.	ωμι, ως, ωσι. ωτι D.	οτον, οτον.	ομεν, οτε, οῦσι. όαμεν I. οθι D. όασι I.
Præſ. 4.	υμι, υς, υσι.	υτον, υτον.	υμεν, υτε, ῦσι. ύαμεν I. ῦντι D. ύασι I.
Imperf. & Aor. 6. 1.	ην, ης, η. εα I. εε I. ου, εις, ει. σκον, σκες, σκε, P. & I.	ετον, έτην.	εμεν, ετε, εσαν. εν B.
Imperf. & Aor. β. 2.	ην, ης, η. ασκον, σκες, σκε, P. & I. ων, ας, α, At.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, ασαν. αν B.
Imperf. & Aor. 6. 3.	ων, ως, ω. σκον, σκες, σκε, P. & I. ου, ους, ου. A.	οτον, ότην.	ομεν, οτε, οσαν. ον B.
Imperf. & Aor. 6. 4.	υν, υς, υ. υσκον, &c. Ion.	υτον, ύτην.	υμεν, υτε, υσαν.

Perf. 2. ἔϛακα, ἕϛαμα, I.
Aor. β. 2. ἔϛλω, ης, ν. | ητον, ήτην. | ημεν, ητε, ησαν.
σάσκον I. ἔϛαν B.
Fut. α. 2. ϛήσω, ϛασω D.

Imperativus.

Præſ. 1. ϛι vel εθι, vel ές, έτω. | ετον, έτων. | ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ει, ειτο A.
Præſ. 2. αθι, άτω. | ατον, άτων. | ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præſ. 3. οθι vel Θ, ότω. | οτον, ότων. | οτε, ότωσαν.
υ A. contract. ωθι P.
οι D.
Præſ. 4. υθι, ύτω. | υτον, ύτων. | υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In 1. είην, είης, είη. | είητον, ειήτην. | είημεν, είητε, είησαν
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
In 2. αίην, αίης, αίη. | αίητον, αιήτην. | αίημεν, αίητε, αίησαν
ῆην, ῆης, ῆη P. αἶμεν, αἶτε, αἶεν per Sync.
In 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη, Att. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ. | ῶτον, ῶτον. | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. 1. εἶναι.
έμμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præſ. 2. άναι. Aoriſt. 2. 2. ῆναι, ήμμεναι, D. ῆμεν I.
άμεναι, D. άμεν Ion. Perf.

Perf. ἑςάναι pro ἑςακέναι per Sync.

Præs. 3. όναι. Aorist. 2. 3. ῦναι.

ὁμέναι A. & D. ὁμέναι A. D.

ὁμεν Ion. ὁμεν Ion.

Præs. 4. ύναι.

ὑμέναι A D.

ὑμεν Ion.

Dialecti vocis Passivæ Verborum in μι.

Præs. 1. εμαι, εσαι, εται.

conjug. η Att.

εαι Ion.

Præs. in 2. αμαι, ασαι, αται. | ἀμῦθον, ασθον, ασθον | ἀμῦθα, ἀσθε, (ανται.

conjug. η A. ἑαται I.

εαι I.

Imperf. 1. ἑμην, εσο, ετο.

ἡμην, &c. Æ. εο I.

ει D.

ου A.

Imperf. 2. ἁμην, ασο, ατο. 3. plur. ἱςέατο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. ὁμην, οσο, οτο.

ου A.

Imperativus.

Præs. in 1. ἑσω, ἑσθω. Præs. in 2. ασο, ἁσθω.

ου A. ω A.

εο I. αο I.

ει D.

Præs. in 3. οσο vel ου, Att. ὁσθω.

οι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. β. 1. ἑμην, εσο, ετο. Aor. β. 3. ὁμην, οσο, οτο.

εο I. ου A.

ου A.

ει D.

Fut. α. 2. ςήσομαι, ςασεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. β. 1. εσο, έσθω. Aor. β. 3. οσο, όσθω.
ε I. ου A.
ου A.
ει D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet σθεν & σθε pro θεν & θε in adverbiis localibus, ut οὐρανόσθεν, *de cœlo*; βαβαίαξ, *papæ*, pro βαβαὶ; μόγις, *vix*, pro μόλις, δὴ pro δὲ Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hic*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro ποτὲ, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μὲν, *quidem*; αἰὲς pro αἰὲν, *semper*; ἐνδε pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκειν, *si*; ὄπιθεν pro ὄπισθεν; ἐμπροθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν; ἀπαὶ *pro* ἀπὸ, παραὶ *pro* παρὰ, καταὶ *pro* κατὰ, ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poeticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* παρὰ, *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζα *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαβάλλειν *pro* διαβάλλειν, calumniare, *Æolicè*.

Huc minimè pertinent (*cum varietas non sit in terminatione*) *illa*, πώμολα *pro* οὐδαμῶς, nequaquam; ἀμηγέπη, quondammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum, ut* κάρτα, admodum, ἀνακῶς, sedulò, ἐπιστρεφέως, dolosè, ἐκτοπείως, absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλῃ, alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, αλλαχόσε, ἄντα, contra, *pro* ἐναντίον; ἄντην, coram, *pro* ἐνώπιον; πάρος, ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ, è regione, *pro* ἀπαντικρὺ, & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia, quæ sunt Poetica.*

DAMOCHARIS.

Μὲ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Primi-

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ voçabula, ad quæ reliqua reduci poſſint.

Per I. Sᴜʀsɪɴᴜᴍ collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus, Etymologiis quàm plurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A

'Αᾱ'ζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.

'Αάσκω, noceo, lædo.

'Αβάσκανθ-, non invidus benevolus.

'Αβολέω, ῶ, i. Αντιβολέω, occurro, obvius fio.

*Ἄβρα, ſive ἄβρα, ᾱ, ancilla, famula.

'Αβύρβηλ-, vanus, inanis.

'Αβρὸς, mollis, delicatus.

'Αγαθὶς, ἴδ-ος, ἡ, faſciculus fili.

* 'Αγαθὸς, bonus, quaſi ἀγα-στὸς, admirandus.

*Ἄγαν, nimis, immodicè.

ἀγανακλέω, doleo, affligor.

'Αγαπάω, diligo, amo.

ἀγάπη, ᾱ, charitas, dilectio.

'Αγάω, demiror, invideo.

ἀγάλλω, orno, inſignio.

*Ἄγγαροι, Regum nuncii.

'Αγγέλλω, nuncio.

A

*Ἄγγ-ος, τὸ, nomen generale, vas.

'Αγείρω, ago, congrego.

ἀγορὰ, ᾶ, forum.

ἄγυιεις, εως, ἡ, idem.

'Αγελὴ, ᾶ, armentum, grex, propriè boum.

*Ἀγκιστρον, το, hamus.

*Ἄγκ-ος, τὸ, vallis.

'Αγκύλη, ᾶ, jaculi genus.

ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

*Ἄγκύρα, ᾶ, anchora.

'Αγκὼν, ῶν-ος, ὁ, cubitus, ſive cubitum, locus curvaturæ.

'Αγκαὶ, ulnæ, plural. num.

'Αγκάλη, ᾶ, ulna.

'Αγκοίνη, idem.

'Αγος έω, immundus, & ſordidus ſum.

'Αγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* 'Αγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Αρῶ, aro.

ἀγείζομαι,

ἀγρίζομαι, irritor.
ἄγρα, ἡ, captura, venatio.
ἀγρηνὸν, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἀγχὶ, sive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus.
ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
ἀγωνία, ἡ. certamen, angor, fractio.
Ἁδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἆθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
* Ἀεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς & ἀϊζηὸς juvenis, quasi ἀεὶ ζέων semper fervens.

Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
ἅγιος, sanctus.
* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab Ἄω, spiro.
* Ἀθήνη, & Ἀθηνᾶ & Ἀθηνάα, Minerva, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ, pro εἰ, si.
Αἶ vel αἶ, hei, heu, eheu.
αἰάζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, splendor, nitor.
Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo: interdum ardeo, fulgeo, unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἷμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἶξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper.
Item

Item signum cœleste, avis.
Αἰόλος, varius, variegatus.
Αἰονάω, aspergo, perfundo.
Αἰπὺς, altus, excelsus.
Ἄρω, apto.
Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.
Αἴρω, tollo, elevo, offero.
ἀείρω, i. ἐς ἀέρα ἄιρω, erigo, attollo; item affero, præbeo: etiam necto, copulo.
ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.
ἄρσιχος, loculus, arcula, crumena.
ἄρτος, panis, ex αἴρω, offero.
* Αἶσα, parca, fatum, quasi ἀεὶ οὖσα.
Αἰσιμόω, insumo, impendo.
Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.
Ἀΐσσω, ruo, irruo, prosilio.
ἀΐττω, prosilio, subsulto.
Αἴσυλος, iniquus, nefarius.
Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, postulo.
Αἴτιος, ἄιτια, ἄιτιον, autor alicujus rei, qui vel quæ, vel quod in causa est.
Αἰχμὴ, ῆς, cuspis, mucro.
Αἶψα, statim, celeriter.
Ἀΐω, Poët. audio.
Ἄκατος, ἡ, genus navigii actuarii.
Ἀμέομαι, sano, medeor.
Ἄκος, medicina.
Ἀκὴ, cuspis, acies.
Ἀκμὴ, cuspis, acies: summum incrementum.
Ἄκανθα, spina.
Ἄκανος & Ἄκαινα, idem.
Ἄκανθος, ἡ, herba spinosa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco, mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle, simulatè recuso.
Ἀκόλουθος, pedissequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι, audio, intelligo.
Ἄκρος, summus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλάζων, ονος, jactator gloriosus.
Ἀλδέω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus & sole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλέω,

Ἀλέω, vel ἀλέομαι, vito, caveo.
Ἀληθὴς, verus.
Ἄλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.
Ἅλις, satis, abundè.
Ἁλίσκω, capio.
Ἀλκὴ, robur, vires.
Ἀλλὰ, sed.
Ἄλλος, alius.
Ἀλλᾶς, ᾶντος, (ex ἀλλαεὶς) farciminis genus.
Ἅλλομαι, salio, salto.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ Ἅλς, sal.
Ἅλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
Ἅλσος, εος, τὸ, lucus.
Ἀλύται, lictores.
Ἄλφω, vel Ἀλφάνω, invenio.
Ἄλφος, albus.
Ἀλώπηξ, ἡ, vulpes.
Ἅμα, simul, una, cum.
Ἅμαξα, currus, plaustrum.
Ἀμάω, meto, ex quo infinit. vox pass. ἀμᾶσθαι.
Ἄμη, falx messoria, etiam ligo.
* Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæ ductus, sulcus, παρὰ τὸ ἄμη αἱρεῖσθαι, quod ligone fiant.
Ἁμαρτάνω, aberro, pecco, ex Ἁμαρτέω.
Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
Ἀμέβω, muto, permuto, alterno, & transeo.
Ἀμέργω, exugo, ex quo Μόργνυμι & Ὀμόργνυμι, abstergo, exprimo.
Ἀμέλγω, mulgeo.
Ἅμιλλα, certamen, contentio.
Ἄμμος, ἡ, arena, Ψάμμος, idem.
Ἀμνὸς, agnus.
Ἀμόργη, herba quædam purpurea.
Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.
Ἄμπυξ, catena, seu funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
Ἀμυδρὸς, obscurus.
* Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.
Ἀμύνω, auxilior, defendo.
Ἀμφὶ, circa.
Ἄν, si.
Ἀνὰ, per, cum.
* Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάσσω, quia imperat.
Ἀναλίσκω, absumo.
* Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios.
* Ἄνεμος, ventus, ex ἄω, spiro.
Ἄνδηρον, summitas, seu cacumen, & fluviorum labra, seu aggeres.
Ἀνέσθω, effusè, promiscuè,

scuè, largiter.

Ἀνά, sine, absque.

Ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.

Ἀνέω, perpurgo.

Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.

* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.

Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.

* Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

Ἄνθραξ, carbo, hulcus.

Ἀνθρηνή, crabro, vespa.

* Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.

Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, sano.

Ἀντα, Poet. coram, palam.

Ἀντάω, obvius fio, occurro.

Ἀντὶ, pro.

Ἀντίος, adversus, ex adverso.

Ἀντλος, vel ἄντλος, & ἀντλία, sentina.

Ἄντρον, antrum.

Ἄντυξ, υγος, ὁ, Poët. ambitus, circumferentia.

Ἀνύω, Poët. Ἀνύτω & Ἀνύπω, Orator. perficio, perago.

Ἄνω, supra, sursum.

Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.

Ἀξίνη, ascia, securis.

Ἄξιος, dignus.

Ἄορ vel ἆορ, ορος, τὸ, ensis.

Ἅπαξ, semel.

Ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἀπαυρέω, eripio, aufero.

Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.

Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.

Ἀπὸ, ab, vel abs.

* Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.

Ἅπτω, necto, alligo.

Ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἅπτω, accendo.

* Ἀπρεὶξ, firmiter, à πρεία.

Ἄρα, utique, profecto, itaque.

Ἀρὰ, precatio, preces: etiam noxa, damnum.

* Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deo precati veteres ad prandium accederent.

Ἄρης, Mars.

Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.

Ἀρβος, strepitus.

Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω. ῥάσσω, idem, & ῥήσσω, frango, rumpo.

ῥάκος, ους, τὸ, lacera vestis.

Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀραχνὴ, araneus.

Ἀργὸς, albus, candidus.

Ἀργῆς, idem.

* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς quòd candidum.

Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.

Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.

Ἀρκτος, sufficiens.

Ἄρκτος,

Ἄρκτος vel ἄρκος, ursus, vel ursa, ab ἀρκῶ.

* Ἄρκυς, rete.

Ἀρνέομαι, recuso, nego.

Ἀρόω, ὤσω, aro.

Ἄρπη, falx.

Ἄρρην, mas.

Ἀρύομαι, capio, recipio.

Ἀρτηρία, spiritus semita, arteria.

Ἄρτι, modò, paulò antè.

Ἀρχή, principium, exordium.

Ὑπάρχω, initium do, sum.

Ἀρῶ, apto, congruo.

Ἄρθρον, artus, articulus.

Ἀρτάω, appendo, suspendo.

Ἄρτιος, integer, incolumis.

Ἀρτιόω & Ἀρτύω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

Ἁρμός, apta commissura, compages, coagmentatio.

Ἄρωμα, adoramentum, aroma.

Ἀσελγής, ές, petulans, improbus.

Ἄσις, ιος, limus.

Ἄσβολος & ἀσβόλη, fuligo.

Ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκός, utris, saccus.

Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ίδος, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.

Ἀσπίζω, defendo.

Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.

Ἄστυ, τὸ, urbs, astu.

Ἄσωτος, qui servari nequit.

Ἀταλὸς, tener, de ætate.

Ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτάσθαλος, improbus.

Ἄτη, noxa, damnum, clades.

Ἀτρεκὴς, verus, certus.

Ἄτος pro ἄατος, insatiabilis.

Ἀτύζω, terreo, & perturbo.

Αὖ, rursus, retro.

Αὐγὴ, splendor, lux.

* Ἀρτέμις, Diana, quasi ἀέρα τέμνουσα, quia aëra scindit.

Αὐχὴν, ένος, cervix.

Αὔω & ἀΰω, clamo.

Ἁπλοῦς, ῆ, simplex, integer.

Ἀφύω, haurio.

Ἀφρὸς, spuma.

Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.

Ἀχλὺς, caligo

Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.

Αω, flo, spiro.

Αὐλὸς, tibia.

Αὐλὴ, area, locus apertus.

* Αὔω, flo, splendeo, fulgeo: unde ἠὼς, aurora.

Βάζω Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βαίω, eo, gradior.
Πέδιλον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
*Βασιλεὺς, Rex, quasi Βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάσι καίνω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦβων, fornax, caminus.
Βδέλλω, mulgeo, fugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ὦ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domus.
Βῆξ, ῆ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex Βλάβω.
Βλαστάνω, ex Βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλαισὸς, cui membra sunt resoluta, propriè παυλὸς a balbus, cui lingua est impedita.
Βλιτχὴ, balatus ovium.
Βλιτχάομαι balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὰ, Pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βέλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βὼς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & Βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, maceo, irrigo.
Βρόχθος, guttur.
Βρῦγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, ſum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥότος, à ῥοὴ, fluxus, quod nihil ſit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.
Βρύω, ſcateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, burſa.
Βύω, obturo, obſturo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
Βωμὸς, baſis, ara, ex Βαίνω.

Γ

ΓΑῖα, & αἶα Poët. tellus, γῆ in proſa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλαξ, lac.
Γαλέη & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item ſplendor.
Γαργαρεών, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, ſarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus ſum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
Γέρων, quaſi γῆν ὁρῶν, quia terram ſpectat.
Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.
Γέρανος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, guſto, deguſto.
Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra ſuper aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, εος, vox.
Γηρύω, ſono.
Γινώσκω, cognoſco.
Γλάφω, cavo, fodio, ſcalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, muſtum.
Γλυκὺς, ύος, dulcis.
Γλάμα ſeu Γλήμη, idem quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω & Γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γνυὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, velox, terribilis.
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
Γρίπος & γρῦφος, rete: etiam con-

convivalis quæſtio ænigmatica, ab ἀγερέω, vel ἀγερεὺς, piſcator.

ἔδω, ἐδίω, comedo.

γὺ vel γεῦ, ſordes quæ ſunt ſub ungue.

γυπὸς, qui naſo, vel roſtro eſt adunco.

γώνη, taberna, ex γράω.

ὐα & γύα, arvum, via, foſſa.

ῖον, membrum.

Γυόω, membra frango.

Γυὶς, claudus, mutilus.

Γύαλον, cavitas.

Ἐγγύη, ſponſio, expromiſſio.

Ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

Γυνὴ, αικὸς, mulier: quaſi γονὴ, quia parit.

γεὸς, curvus, rotundus.

γωνία, angulus.

Δ

Δαίω & δαΐω, diſco, doceor, intelligo.

δαίω & δαίομαι, divido.

δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.

δαὶς, ἰδος, ἡ, fax.

δαίω, comburo, incendo.

δάκνω, à δήκω, mordeo.

δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam uſitat. δέμω, unde ἐδάμω, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, ſolum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à Δαρθῶ.

Δασὺς, denſus, conſitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι & δεύομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, veſpertinus.

Δείκνυμι à δέικω, oſtendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit ſermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρεον, arbor.

Δένος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aſpicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέφω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus.
Δοχὸς, ὁ ἡ ἡ, capax. Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sanè : δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δέσμος, à δέω.
Δὴν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutum, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ & ἔνω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίκρανος, δίκρους, biceps, bifidus.
Δὶς, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.
Δοίδυξ, ὑκος, pistillum.
Δοκέω, videor, ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio; δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος sonitus.
Δοχμὸς obliquus.
Δράσσω & δρασσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
Δρόω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρῦς, ὁς, ros.
Δρῦς, ὑὸς, quercus.
Δυνάμαι, possum.
Δυνάω, & δύω, & δύομαι, & δύνω, subeo.
Δύο & Poët. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

EHe, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

giacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἑ, ſe, pronomen.
* Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Ἑάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω & ἐδέω, idem.
Κυώδων, οντος, mucro, cuſpis.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἕζω, ſedere facio.
ἑδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
* Ἐθλὸς, bonus, quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi, ἐὰν, idem.
Εἰδέω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ἄδης, orcus, tartarus.
ἄϊς ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκὼν, όνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἱλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλύω, verſo, volvo.
Εἵλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum.
Εἶμι, ſum; Εἶμι, eo, & ibo.
εἶτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἕν unum.
* ἄφενος, divitiæ, reditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
ἐκτὸς, extra, exteriùs, extrinſecus.
ἔξω, extra, foràs.
Ἕκαστος, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἐλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ ἡ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάτη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho.
ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.
ἑλώριον, idem.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
* Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, spolio, corrumpo.
ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ, & εἰν, Poët. in.
ἔνθα, hîc.
ἔνδον, intus.
ἐντὸς, intus, intra.
* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Εἶρος, lana, quod connectitur.
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἕνη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυὼ, ἡ, Enyo, Bellona, dea bellica.
Ἐνόθω, concutio, agito.
Ἑξῆς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, super, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.
Ἐπιτηδὴς, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto, sequor.
Ἕπω, dico.
* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video, ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον, opus, factum, res.
ἀργαλέος, difficilis, molestus.
ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde ἐέργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἐρίκω, idem.
Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.
Ἔρευθος, rubor.
Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέφω,

Ἐρέφω, tego, tectum impono.

Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.

Ἐρέθω, irrito, lacesso.

Ἔρημος, η, & ἐρήμη, desertus, solus.

Ἔρις, contentio, concertatio.

Ἐριννύς, ύος, ι, Erinnys, furia.

* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἔρω, vel εἴρω, dico.

Ἕρπω, serpo, repo, repto.

Ἕρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.

Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.

Ἑρύω, traho.

εἰρύω, idem.

ἀρύω, haurio.

ῥύω, idem quod ἐρύω.

Ἐρύω, custodio, tueor.

Ἔρχομαι, venio, eo.

Ἕσπερος, vesper, hesperus.

Ἑστία, focus, lar.

Ἑτάζω, examino, scrutor.

Ἑταῖρος, sodalis.

* Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ, sum.

Ἕτερος, alter.

Ἔτι, adhuc, etiam.

Ἑτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.

Ἔτος, εος, τὸ, annus.

Εὖ, benè, rectè.

* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.

Εὐθυνέω, prosperâ fortunâ utor.

Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾳδίως, εὐκόλως.

Εὐνὴ, cubile.

Εὑρίσκω, invenio.

Εὐρὺς, latus, amplus.

Εὔχομαι, precor.

Ἔχθος, τὸ, odium.

Ἔχω, habeo, possideo.

Ἴσχω & σχέθω, habeo.

Ὀχεὺς, έως, retinaculum.

Ὀχὴ, cibus, συνουσία, convivium.

Ὄχθη ripa.

Ἔσχατος, ultimus, postremus.

Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.

Ἑστία, focus.

Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.

Αὔξω, augeo, accumulo.

Ἕψω, coquo, elixo.

Ἕω, ἕννυμι, induo.

Ἑανὸς, indutus, pulcher.

Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZΑω & Ζόω, vivo.

Ζεὺς, Jupiter, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειά, ὁλυρα, hordeum.
Ζεύγνυω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ, *to ſeethe.*
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.
Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι à Ζώω, fut. Ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

H, Vel, Aut, Sive, An, quàm.
Ἦ, certè, profectò.
Ἥβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præeo.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis.
Ἀδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.
Ἀδην, abundè, ad ſatietatem uſque.
Ἀδω, ſatio, expleo.
Ἡδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἕδνα, ut Ἐεδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos, unde Ἀεδνος, id eſt, Ἀπροικος, indotata.
Ἡθω, colo, per colum mitto, facello, ab ἐθέω & ἐθίζω, *to ſtrain liquor.*
Ἥκω, venio.
Ἧκαρ, idem quod ἀκὴν, acies.
ἥκιστος, minimus.
Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
Ἠλιος, Sol: quaſi ἁλιος, clarus.
Ἠλύγη, id eſt, σκιὰ, σκοτὸς, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, manſuetus.
Ἡμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡνία & ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra continens.
Ἤπιος, clemens, lenis, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἡρέμα, quietè.
* Ἥρως, heros, ſemideus, ab ἀρετὴ, virtus
Ἧσσων, ἧττων, minor, uſitatius in neutro genere, ἧσσον.
Ἡσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.
Ἦχος, ὁ, ſonus.

ΘΑάσσω, sedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsum.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebrò, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio.
Θεάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus, & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, qui ad Deum accedit.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θεύσομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.
Θύασος, chorus mulierum, Baccho aut bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν vel θὶς, ὁ, vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
* Θνήσκω morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo.
Θράω, sedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρυλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρὰξ, θρῇξ, Poët. thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.
Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θριγκὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θρίον vel θρῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus: ira. à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύω

Θύω & θυίω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰᾶομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum: annus, qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἱδρώς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jacio, mitto, immitto.
ἵημι, jacio, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἶον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.

I

Ἧκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
* Ἰλλὸς, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὲ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ χὴ ἵππος, equus, equa, ab ἵπταμαι, volo.
Ἵπτημι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἵπτω sive ἵπω noceo, lædo.
ἵπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἵπος, pressura, onus.
ἱπόω, premo.
ἱπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quovis.
* Ἶσος, vel ἴσος, æqualis, par.
Ἡμίσυς, εος, εια, υ, dimidius.
Ἵστημι, Ἴστω, & Ἱστάω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, οῦ, malus navis.

Ἰχὶς,

Ἰσχὶς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἴταλος, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἰύγξ, mulier venefica.
Ἰχὶ, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis & aquosa humiditas.

K

Κάβος, mensuræ frumentaceæ genus, unde Κάβη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Κάλως & κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, inusit.

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, flacceso, deficio.
Κάμπτω, & κατάμπτω, & γνάμπτω, flecto.
Ἀγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος, & γναθμὸς, ου, mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη, vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρης, idem.
Κραναὸς, asper.
Κάρος, sopor, cum gravedine.
Καρύα, Nux, arbor juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχις, alteri κερκὶς.
Καρπὸς, fructus de stirpibus.
Κάρφω, sicco, arefacio.
Κάτις, frater, soror, consobrinus.
* Κακὸς malus, à χάζω fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adversus; in.
Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
Καρδία, & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, scindo.
Κορμὸς, truncus.
Κόρος, satietas.
Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.
* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κένος, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, stimulo.
Κέραμος, terra figularis.
Κεραμεὺς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι à κεράω misceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κήρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.
Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.
Κέρσος, cauda.
Κέρχω, exaspero.
Κεύθω, occulo, abscondo.
Κεφαλὴ, caput.
Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.
Κέω & κείω, κεάζω, findo.
Κέω, & κείω, & κάω & καίω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κὴρ, ἡ, sors, fatum, à κείρω, scindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτος, εος, το, cetos, seu cetus.
Κίβδης, lutum, ut πηλὸς.
Κιθάρα, cithara.
* Κίνδυνος, periculum, quasi κινῶν ὀδυνας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κισσάω, fastidio, laboro.
Κισσὸς & Κιττὸς hedera.
Κίστη, ης, cista, capsula.
Κικέω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.
Κίω, vado, eo.
Κίων, ωνος, ὁ, vel ἡ, ἰονικὸς,

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλᾶδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολάω.
κλάζω, clamo.
*Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
Κλέπτω, furor.
Κλῆρος, ὁ ϗ ἡ, fors.
Κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ῆ, scala, gradus.
Κλόνος, ὁ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κληῖδὼν, idem.
Κλάθω, neo.
Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνηκὸς, ὸν, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, i. πανοῦργος, πακῦργος, σωμύλος, λάλος, ποθεσὴς, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανος, Princeps, Dominus.
Κολάζω, punio, castigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
κόλαξ, adulator, assentator.
Κολέω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas subeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κόμη, coma, compta cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura, quâ digitus flectitur.
Κόνις, ῆ, pulvis.
κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ ϗ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυφὴ,

Κορυφὴ, vertex.
Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ὀπτιμελῶμαι, curo.
* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita.
Κοτύλη, vas cavum, cavitas.
Κοῦφος, levis.
Κοφίνη, ramus ficulnus.
* Κοφίνω, impero, & κραταίνω, efficio, perficio; secundum Etymolog. à κάρα.
Κρέας, τὸ, caro.
Κρέκω, pectine seu radio pulso.
Κρεμάω, suspendo.
Κρημνὸς, præcipitium.
Κρήνη, ης, frons.
Κρίζω, strideo.
Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.
Κρηπὶς, ῖδος, basis, fundamentum.
Κρίνω, secerno, judico.
Κριὸς, aries, ovium gregis dux.
Κρόκη, trama, subtegmen.
κροκὶς, ῖδος, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.
κροκάλη, calculus littoralis.
κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.
Κρόνος, Saturnus.
Κρούω, pulso.
κρότος, pulsus.
κρόταφος, tempus, *The temples of the head.*
κρυπτὸς, scatebra.
Κρύος, τὸ, frigus, rigor.
Κρύπτω, abscondo, abdo.
Κτάομαι, acquiro, comparo.
κτῆνος, τὸ, jumentum.
Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.
Κτίζω, condo, creo, fabricor.
Κτῶ, interficio.
Κύαμος, faba.
Κύανος sive κυανὸς, color cæruleus, seu nigricans.
Κυβερνάω, guberno, navem rego.
Κύβος, tessera.
* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.
Κύδος, ὁ, convitium, probrum.
Κυέω & κύω, uterum gesto: osculor.
Κυκάω, misceo.
κῦμα, fluctus.
Κυλίω volvo, voluto.
κύκλος, orbis, circulus.
Κυλλὸς, ἡ. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.
* Κύμβος, cavus recessus: unde κύμβη, cymba.
Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.
Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

κῦρος,

κῦφος, gibbus, vas concavum.
κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὶς, ἴδος, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
Κύων, υνὸς, ὁ καὶ ἡ, canis: à κύω. quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κεῖμαι, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κὼς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ A, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, largus & gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λὰξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, fut. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλαπίνη,

Εἰλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ χ᾽ ἡ, servus, serva, famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor: pro quo ἀπολαύω, ἀλαμὸς unde λαω.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχαρον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λεῖζω, prædor.

Λεῖον, λῖον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Εἴβω, idem.

λέβης, lebes.

λειμὼν, ῶνος, pratum, locus irriguus, ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λὶς, petra: unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

*Νωλεμὴς, ἀ, privativa partic. & λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς index digitus, quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπ|ὲς, tenuis.

λεωφὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λευγαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non oblivi scenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λῇτος, i. δημόσιος, publicus.

Λικνέω, iono, plaudo.

* Λῆμα, prælens seu virilis animus, à λέω, volo.

* Λῆμμα, qnod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιωδὸς, lacus torcularii preli.
Λιῶν, ῶνος, τὸ, lana.
* Λῆρος, vel λῆρις, nugæ, inceptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valdè dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίλιον, valdè, admodum.
* Λίμιλὼ, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, ſtagnum, palus.
Λίγγω, ſtrideo ſeu ſtrido.
Λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis.
Λιχμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Uor.
Λίνον, linum.
Λίπος, το, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accuſat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, ſupplico, precor.
λιτὴ, ſupplicatio.
Λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſitè elaboratus.
Λόγχη, i. λείξις, μοῖρα, ſors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinat.
Λόω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, ſeu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.
Λωφάω, reſpiro, interquieſco.
Λόχος, cohors: etiam inſidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus.
Λύζω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον, cruor pulverulentus, ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, ſordes: quaſi λῆμα, ex λύομαι, lavor.
λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor, animi moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus.
Λύρα, lyra.
Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, ſolvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Ἅλυσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λῶϊστος & Λῶστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

Μᾶζὸς, mamma.

Μαστὸς. Doricè idem; etiam lævis, glaber, depilis.

μαστεύω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μάνης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valde, multum.

Μάλαττω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάργος, ὁ ἡ, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso; etiam abstergo.

Μαγεὺς, pistor.

μᾶζα, maza, panis genus.

μάγειρος. coquus.

Μάστιξ, ῑγος, flagrum, scutica.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετέωρος, sublimis, à μὴ ἀείρω.

Μηγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδάω, vel ιάω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

μόρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, sors, conditio.

μέρος, εος, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μέριμνα, cura, solicitudo.

μερμαίρω & μερμερω, curo, anxiè, curiosè cogito.

μέρδω, privo, & intucor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελεδαίνω, ἐπιμελέομαι, curo.
Μέλει, imperſon. curæ eſt.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι, mel.
μελίοντα, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus ſum.
Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, conqueror, accuſo.
Μέν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, ſeu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehementer.
Μέσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, unà cum, poſt.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχει vel μέχεις, uſque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, εος, τὸ, cura, conſilium.
Μηλέα, malus, arbor: malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus, malum.
* Μὴν, νὸς, ὁ, menſis, à μήνη, luna.
Μήνη, luna.
* Μήνις, ita permanens, à μένω, maneo.
Μηνύω, indico, ſignifico.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδος, conſilium, prudentia, intelligentia, ſapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inuſit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω & μίγνυμι, miſceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μισύλλω, in minutas partes ſeco.
Μισθὸς, merces.
Μῖσος, εος, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μιμνήσκομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægrè.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
μολίσκω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, ſolus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda

facie, ut ſtrix fuiſſe dicitur: & ſumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνδς, obſcurus, tenebroſus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, moleſtia.

Μυδάω, humore putreſeo.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, conſilium, à μύω, doceo.

Μῦια, muſca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, ſurdus.

Μύλη, mola.

Μύλλον, i. κυλλὸν, curvum.

Μύριοι, decies mille, μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, ὁ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς mus.

μύσσον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus.

μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam ſugo.

μυκτὴρ, naris.

μύτις, ιδος, naſus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, ſcelus, ad quod oculos claudimus.

Μύω, doctrinâ inſtituo, præſertim ea quæ ad res ſacras pertinet.

Μυστήριον, ſacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.

Μῶν, num, numquid, utrum.

* Μωρὸς, & Atticè Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, ε, vellus.

* Ναὸς, templum à ναίω, quaſi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piſcis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, αὸς, ἡ, navis, à Νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἴκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆς.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & adoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, diſtribuo: etiam poſſideo; & paſco, adminiſtro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νεμος, εος, τὸ, lacus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & Νέρθεν, subter, infra.
Νεύω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ, & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω, & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, νηνέω glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, à νὴ & σῖτος, νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίζω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
*Νόος, νοῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à Νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormio, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ἑος, tardus, à νὴ privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso, interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, Νῶτα in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublata salto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

Ὄαρ, ἡ, idem quod ἄκρ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles.
Ὄγκη, angulus, seu uncus; & magnitudo, amplitudo.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδὺς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὄθη, cura, ratio.
Ὀθέω & ὀθεύω, curo.
Οἷ, adverb. quò, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Ὀϊζὺς, ἡ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδέω vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἄπροικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
Ὄκρις, idem quod Ἄκρις, cacumen.
Οἴς, οἰὸς, sive ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὄλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
οὖλος, sanus: & crispus, item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῖος φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόεργος, simul defluens.

*ὄμηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ob ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante ἀχολεθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo ceu fonte perenni vatum Pierii ora rigantur aquis.

ὄμνυμι, & ὀμνύω, juro, ex ἐμόω, ὦ, inusit. Fut. ὀμόσω.

ὁμός, similis: & idem.

ὅμιλος, cœtus, multitudo.

ὀμφαλός, umbilicus.

ὄμφαξ, ὁ ἡ, uva acerba.

ὄναρ, somnium, insomnium.

ὄνημι, juvo, prosum.

ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

ὄνος, asinus.

ὄνομα, nomen.

ὄνυξ, unguis, ungula.

ὀξύς, acutus.

ὀξύς, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

ὀπάζω, prosequor, præbeo.

ὀπηδέω, & ὀπηδέω, comitor.

ὀπίς, ultio, vindicta, qua Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω vel ἕπομαι.

ὄπισθεν, à tergo.

ὅπλον, armum, ὅπλα, arma: ὁπλότερος, junior.

ὀπός, succus, humor.

ὁπότε, quando, ὅπου, ubi.

ὀπτάω, torreo, asso.

ὁράω, video, aspicio.

ὤψ, ὠπός, oculus, aspectus, vultus.

*ὀφθαλμός, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.

ὀπύω, conjugem habeo.

ὀπώρα, autumnus.

ὀράω, video, cerno.

*ὀργή, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

ὀρθός, rectus, porrectus.

ὀρθρος, tempus matutinum.

ὁρμή, impetus.

ὄρνις, ιθος, ἡ, avis, ales.

ὄρος, τὸ, mons.

ὅρος, ου, terminus, limes.

ὀρρός, serum lactis.

ὄρρος, pars corporis.

ὀρταλὶς, pullastra, gallina.

ὀρύσσω, fodio.

ὀρφανός, orbus, pupillus.

*ὄρος, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

ὀρχέομαι, salto, tripudio.

ὄρχις, testiculus, testis.

ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

ὄρλος, ærumna, labor.

ὄρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

ὀχεὺς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quis.
ὅ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, testa.
Ὄσσα, vox.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐνοσφίνομαι, qua voce includitur etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὖθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
Οὐρανὸς, cœlum: quasi ὁρατὸς, quod sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ωτὸς, auris.
Ὠὰς, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliâs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quò.
Ὀχετὸς, canalis, aquæ ductus.
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum
* Ὀψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, serò, longo post tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id quo præter panem vescimur.

Π

Παῖς, δὸς, & παΐς, ΐδος, ὁ ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παις, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. antè, prius: idem quod πρὶν vel εἰμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πήθομαι, patior, & ago, facio: etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πατάσσω,

Παταγέω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρῳὸς, vitricus, πατρῷος, paternus.

Παῦρος, Poët. idem quod ὀλίγος, parvus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

Πάω, poſſideo acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à ποῦς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

* Πίστις. fides.

Πέκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, tranſigo: & tranſeo, pertranſeo.

Πόρος, tranſitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus explicare me nequeo, redactus hæſito, vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Ποιέζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.

Ἄπλατος & Ἄπλητος immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

Πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, Πεῖν. paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένομαι, ſtudioſè aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπων, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo: etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περί, de, propter, circa.
περισσος, nimius.
Πέρκος, & πέρκνος, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρφερος, quasi πέρφορος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, ignavus.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum, super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήγω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
πάγος, collis, tumulus.
πάγιος, fixus, firmus.
πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πήγη, fons, scatebra.
πίδαξ, idem.
Πλακισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρεις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήδω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πήνη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, κερκὶς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πινὰξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
ποτὸς, potulentus.
πότος, potatio, convivium.
ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
πεσσὸς sive πεττὸς calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλάγιος,

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευρὰ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
πίμπλημι, idem.
πλήρης, ες, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, ες, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ἡ, later.
Πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis, ut λόω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à πείθω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio: etiam dux, imperator: & generaliter quilibet curator, quasi ποίη μόων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis, & quale: interdum etiam, quis.
οἷος, etiam qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδὼν, Neptunus, à ῥέειν τὸ πέδοι, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροπόθιον, præputium.

Πόσος,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat potum.
* Πότμος, id est, μόρος, sors, fatum, à πέτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
Πούς, ποδὸς, pes.
* Πρᾷος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβις, εως, ὁ, legatus.
Πρέστις, υος, ὁ, lenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, έος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνέομαι.
Πρὶν, priùs, antè.
Πρίω seu πρίζω, serro, serrâ seco, vel findo, frendere dentes.
Πρὸ, ante, pro, coram.
πρωτος, primus.
Προΐσσω, porrecta manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προῖξ, ικος, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.
Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
πρύτανις, rector, administrator.
Πρωΐ, manè.
πρωΐ, idem.
Πρῴρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρυξ, υγος, ὑ, ala.
πτέρυξ, υγος, ὑ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέω, idem.
πτωξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πυξ, pugnus.
Πυγμὴ, pugnus, etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμῶν, æquans seu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, spissè: etiam prudenter.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθῶ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urbs

urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, seu Fores, Janua, Ostium in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι. & πεύθομαι audio, intelligo: etiam cognosco, rescio, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ. interrogatio.

πεύσεις, Nuncii sermones.

πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πυὸν, pus, πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πευρεῖον & πυρεῖον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὸς, rogus.

πυῤῥὸς, rufus. rutilus.

δίπυρος, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum, osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύλιον, instrumentum Chirurgicum: id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus ut πίνος: etiam callus, id est, corpus durum, siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

Ρ

Ῥάβδος & ῥάβδος, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

* Ῥαΐω, profligo, perdo.

* Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥίπλω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ. spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.
Ρέγχω, vel ῥέγκω, sterto, factum per Onomatopœiam.
Ρέζω, facio; etiam sacrifico,
Ρεμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.
Ρέμβη, vagatio, erratio.
Ρέπω, vergo, propendeo, propriè de statera.
Ρόπαλον, clava.
Ρέω, fluo, etiam fundo.
Ρεῦμα, fluentum.
Ραίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.
Ραθάμιγξ, gutta.
Ρόθος, undarum sonitus.
Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.
Ρινὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, pellis, corium.
Βροτὸς, mortalis.
Βρότος, sanies.
Ρίζα, ης, radix.
Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.
Ρίγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.
Ρίνη, ης, lima.
Ρίπτω, projicio, præcipito.
Ρόδον, rosa, Æol. Βρόδον.
Ροῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of waters.*
Ράζω & ῥοίζω, latro.
Ρόσιος, coccinus, & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ; russeus sive russatus.
Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.
Ρόθμος, numerus.
Ρύπος, τὸ, sordes.
Ρύπτω, sordes eluo.
Ρώω, confirmo.
Ρώμη, robur.
*Ἐῤῥώμαι, valeo.
Ρῶψ, ωπὸς, virgultum.
Ρῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σαλος, salum, maris ora, & jactatio: ab, ἅλς, ἁλὸς.
Σάλπιγξ ἡ, tuba, buccina.
Σὰρξ, ἡ, caro.
Σάττω, onero, onus impono.
Σαφὴς, manifestus, perspicuus.
Σβέννυμι seu σβεννύω, id est, σβέσω & σβέω, extinguo, comprimo.
Σέβω, veneror, adoro, colo.
* Σειρὰ, catena, aut sunis, restis; etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.
Σειρῶ, σειρόω, & σειραίνω, & σειριάνω, desicco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.
Σείω, concutio, quasso, agito.

σέω,

σίω, ex quo τεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέασσα, unde illud ἔρρει τὰ καλὰ, μίνδαρος ἀπέασσε id est, ἀπῆλθε τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, ſtabulum, receptaculum.
Σῆμα, ſignum, nota, vexillum, ſepulchrum. *Ἄσημος, non ſignatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent ſericum.
* Σῆτες, Dor. Σάτες, Atttcè Τῆτες, hoc anno, quaſi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, poſſum.
Σιγάω, taceo, ſileo.
*Σίδηρος, ferrum, à σίζω, ſtrideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, ſaliva.
Σίζω, ſtrideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σιμαλίζω; digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuoſus, obliquus.
Σιμὸς, ſimus, qui preſſis eſt naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίννοι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τὰς ὄψεις, i. quod lædat oculos, ſinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, ſileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάος.
σκαιὸς, lævus, ſiniſter.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, diſtortus.
σκάνδαλον i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula, ſeu decipula ſuſtinetur, & in quod impengens animal, ipſum decipulum in ſe ſubitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, ſalio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, foſſam duco.
Σκεδάω, diſſipo, diſpergo.
Σκέλλω, exſicco, arefacio, ex σκλήω & σκλῆμι, inuſit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumſpicio, deſpicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo orno.

Σκηνὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexo, aliqua ratione nitens: & fingo, ſimulo: etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit, & σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς, & χάραξ.

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo, ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito,

σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ηκος, vermis.

Σκώπτω, cavillor illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμοχερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudis, ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς & σπάνιος, rarus.]

Σπαραγάω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπείρω, ſpira: ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe redeuntes.

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera præcipua interanea, & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.
Σπλήν, ηνὸς, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Στοιδὸς, ὁ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra, sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Στάζω, stillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo: & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex: etiam stirpes, stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno, propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, spiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στράγξ, γγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, ὔ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στρώννυμι, id est, firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

ſpicio, perpendo, viſito.

σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo orno.

Σκηνὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexo, aliqua ratione nitens: & fingo, ſimulo: etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit, & σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς, & χάραξ.

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo, ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito,

σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ηκος, vermis.

Σκώπτω, cavillor illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμοχερὴς, ærumnoſus.

Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudis, ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς & σπάνιος, rarus.]

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπείρα, ſpira: ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe redeuntes.

Σπείρω,

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera præcipua interanea, & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.
Σπλήν, ηνὸς, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Στοιβὸς, ὁ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra, sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Στάζω, stillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo: & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex: etiam stirpes, stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno, propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, spiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στράγξ, γγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στρῶς ἵστημι, id est, firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

στραγγὸς, obliquus : idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper : item acutus. At στρῆνος luxus, fastus, deliciæ, unde στρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, à στέρρως θέειν; quia velox : etiam ὄσπριον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω, à στύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

στύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus, arbor.

Σῦκον, ficus, fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Atticè Ξὺν, cum, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

σφὴξ, idem. vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillũ.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione, qua arterias pulsare dicimus. Et mico, palpito.

Σφύρα, Malleus, piscis marinus.

σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, sacrifico, scalpro aperio, seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖνος, ἡ, Lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, Juncus, funis ex junco plexus, mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo & concito.

Σῶκος

Σῶκος, Mercurii Epithetum, ex σάοικος, i. σώζων τὸς οἴκους.

T

Τλλάω, τλάω, τλῶ, suffero.
Τάλας, ανος, miser, ærumnosus.
Οἴμοι τάλας, heu mihi misero.
ταλάσιον & ταλασία, lana.
Τάλις, μελλόγαμος, παρθενος, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.
Ταμίας, promus, condus, dispensator eorum, quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.
* Ταπεινος, quasi πατεινὸς, depressus, humilis, non multum à terra assurgens, cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, superbus.
Τάπης, ητος, ἡ, tapes.
Ταράσσω, commoveo, turbo.
Τάρβος, τὸ, terror, metus.
Τάρταρος, infernum.
Τάριχος, ου vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, salsamentum.
Τάρχεα, inferiæ, justa.
τάρχαι, idem.
Τάσσω, ordino, colloco.
Ταῦρος, taurus.
Ταχὺς, pernix, celer, velox.
Τέγγω, tingo, humecto, mollio.
Τείνω, tendo, extendo.
τόνος, tenor, tentio, contentio.
Τείρω, vexo, affligo, infesto.
τέρην, tener.
τεράμων, ονος, mollis.
τραύω, vulnero, saucio.
τραυλὸς, blæsus, balbus.
τερέω, tero, attero, terebro.
τρύω, τρύσκω, & τρύχω, τρυχόω, & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.
τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.
* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.
Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.
Τέλλω, oriri facio.
Τέλλομαι, existo, orior.
Τέλος, τὸ, finis, exitus.
Τέμνω, scindo, seco.
Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.
Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.
Τερθρεὺς, εος, præstigiator, impostor.
Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαιείλη ſynonyma ſunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασεύω, cicuro.
τιθὴ, nutrix & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo, aliquando facio, efficio.
Θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ leges.
Θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus.
Τὶς aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
τίμιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, dæmones quidam à Jove è Cœlo ſub terram detruſi, à τιταίνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana, capra.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus, cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τείγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τὸ ἔτος, ter parit in anno.
Τείβω, tero, abſumo.
Τείβος, ου, via.
Τρέπω, verto, converto.]
Τρέφω, nutrio, alo.
Τρέφος, εος, τὸ, infans.
Θρόμβος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtrum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀπαθρομὴ,

Ἀναδρομὴ, sublatio in altum.
τρόχος, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
Τρήρων, ἡ, Columba, ἀπὸ τῆς τρεῖν quòd sit timida.
Τρίζω, strido.
Τρύγη, sive τρὺξ, υγὸς, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus, seu callum: τύλοι quoque superciliorum pili.
Τύμβος, bustum, sepulchrum.
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη, & Σύρβη, turba, tumultus.
* Τυρὸς, Caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.
Τυρόω & τυρεύω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.
Τύτθος, ὁ κὴ ἡ, parvus.
Τυῖος, idem.
Τυφλὸς, cæcus.
Τύφω & τυφόω, fumum excito, unde τύφος & τῦφος, fumus.
* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Υἀκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.
Υαλος, & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.
* Υβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑποβαρὺς, admodum gravis.
Υγιὴς, ἐος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.
Υγρὸς, ὑγρὸ, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus, cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.
Υδω, celebro, canto.
Υμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.
Υιὸς, filius, natus.
Υλάω, ῶ, latro, de canibus.
Υλη, materia, sylva.
Υπὲρ, super, pro, per.
* Υπατος, Consul, quasi supremus.
* Υπνος, somnus, quasi λύπονος, quia solvit labores.
Υπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, posterior.
Υπόδρα, torvè, torvis oculis.
Υπτιος, supinus, resupinus.
Υφάω & ὑφόω, texo.
Υψος, τὸ, altitudo, celsitudo.
Υω, pluo.
ὕδωρ & ὕδας, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, sudor.
ἵδρις, sudor, sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

ΦΑίγω & φήγω, edo, comedo.
Φαιδρὸς, hilaris, alacer.
Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, calvus.
Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.
Φαέω, φαέθω, φαεινω, & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
Φάτνη, præsepe, stabulum.
Φαῦλος, vilis, etiam malus, improbus.
Φαύλως, malè, etiam facilè.
Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.
Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.
Φάω & φαζω, occido.
Φένω & φονεύω, idem.
* Φέβομαι, fugio, metuo, ex φοβέομαι & φεύγω.
Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.
Φείδομαι, parco, ignosco, misereor.
Φελλὸς, suber.
Φέναξ, impostor, etiam deterior.
Φενακίζω, decipio, fallo; & impono: fucum facio, illudo
* Φέρβω, pasco, alo: quasi Φέρω βιον, fero victum.
* Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aorist. 1. & 2. ἤνεγκα, & ἤνεγκον: ab ἐνέγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero: etiam pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, heu, eheu.
Φεύγω, fugio, fugam capio.
Φθέγγομαι, loquor, vel sonum edo.
Φθέω, pro quo, φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
Φθίω, & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabesco.
Φθεὶς, ῆος, pediculus.
* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.
* Φιάλη, ἡ, ἀπὸ τοῦ πίνειν ἅλις, quasi πιάλη, phiala, poculum, patera.
Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placicus, placens, gratus.
Φίμὸς vel φίμος, camus, fiscella,

fiscella, capistrum.
φλάω, contundo, contero.
φλέγω, uro, incendo, inflammo.
φλέω, nugor.
φλύω, φλύζω, idem.
* φλυαρος, Nugæ.
φλέψ, βός, ἡ, vena.
φλοιὸς, cortex.
* φοῖβος, purus, Phœbus, sol, quasi φῶς βίος, lux vitæ.
φοῖνιξ, Ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est à Phœnicia.
φοιτάω, ventito, venio.
φολὶς, ίδος, squama: sed qualis est serpentis.
* φόνος, cædes, à φένω.
φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
* φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
* φόρτος, onus, à φέρω.
φράσσω & φράττω, sepio, munio.
φράγμα, sepimentum.
φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
φρένες, præcordia, mentis sedes.
φρονέω, mente sum præditus, sapio.
φροντὶς, ὐδ, cogitatio, cura.
φυὶξ, ικὸς, ἡ, lævis, tremulus, vel sonitus maris.
φρίσσω & φρίττω, horreo, horresco.
* φρῦδος, quasi φρόδος, evanidus, qui abiit, disparuit.
φρυάττομαι, fremo, de equo.
φρύγω, φρύαγω, & φρύττω, torreo.
φρῦνος, rubeta, rana venenosa.
φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde fucus Latinè: etiam metalli genus.
φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.
φυλὴ, tribus.
φύλλον, folium, frons.
φύρω, misceo, inquino, fœdo.
φυσάω sufflo, inflo.
φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.
φύσις, enascentia, natura.
φωγνύω & φώγνυμι, torreo, uro.
φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.
* φωνὴ, vox; quasi φῶς νόος, lux animi.
* φὼς, φωὸς, fur, & fucus, à φέρω.
φώρ, φωρὸς, sive φῶρεὺς, ῆος, speculator, explorator.
φωριαμὸς, scrinium, arcula.
φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χάζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Κακὸς, malus, ignavus.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω, inuſitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χήμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus: & menſura liquidorum.

χὴν, χηνὸς, ὁ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίεσμαι, idem.

Χάεις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάεττες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλις, ſive χάλιξ, Bacchi nomen.

Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπλα, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἄλκη.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράπλω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

Χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta, ex papyro.

Χτέάω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungoſus.

Χέλα, caco.

Χελανάγκη, cacandi neceſſitas.

Χειλος, τὸ, labrum, labium.

* Χὲρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ἄδων, canens.

Χέλυς, ὕος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος ſive χέρσος, deſertus, incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έος, & χοῦς, οῦς, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: etiam aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, χῶν, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempeſtas, procella, imber, ventus.

Χύω & Χύνω, idem quod χέω.

Χύτρα & Χύτρα, olla, olla fictilis, teſta, cacabus.

χυλὸς, ſuccus.

Χηλὴ, forfex, ſeu forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, riſus, ſeu deriſio, illuſio, ludibrium, cavillatio.

* Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, unde χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & Χλόη, herba virens, germen vicide, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, menſura continens ſextarios duos, ſeu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σὺς, porcus, ſus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & ſiccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, inteſtinum, chorda, ſeu fides ex inteſtino: etiam nervus, ſeu chorda, quâ arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, ſaltatio, tam de actione ſaltandi, quàm de ſaltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω, quòd reſecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεὼν, & χρέως, vel χρεώς, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέως & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors. χρεὼν, quoque cauſa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρεία, Ion. χρεὼ pro χρεία, indigentia.

χρεία, autem vaticinor.

χρὴ oportet, opus eſt.

χρηίζω, Poët. idem.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρίω, ungo, lino, ſeu inun-

go,

go, perungo, oblino, illino: etiam pingo, stimulo.

Χρόα, color.

χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χρίζω, idem.

χρὼς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρῶς, χροὸς, ὁ idem.

Χρόνος, tempus, temporis spatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à malis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à πῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium vel fundus.

Χώρα, itidem locus, solum, ager, etiam conceptaculum, & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiscor.

Χωὶς, seorsim, separatim: etiam singulatim, unde χωρίζω, separo, vel sejungo.

Ψ

ΨΑω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo; etiam accedo, & appropinquo. ψαία, idem. ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, festino, & distraho, & dissolutus sum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαυάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψοα & Ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, ἀδὸς, ros, stilla, gutta, quod minutum sit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψέω, tenuo, attenuo.

Ψίθυρος susurrus.

* Ψωμὸς, frustrum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, frustro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falsum, commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo suffragium fertur; etiam ipsum suffragium.

Ψίαθος, ἡ, storea, teges; peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, strepitus, crepitus, fragor, & generaliter sonus.

Ψυλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, spiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur, θάλπος, τὸ, æstus seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠβὴ, tribus populi, pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ἄσω, tanquam à them. ὄθω, trudo, pello.

ὠσίζω idem.

ὄσης impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix

* Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς crudus, propriè de fructibus qui sole nondum sunt cocti.

*Ὦμος, humerus, quasi ὑπερωΐων, quia sustinet onera.

Ὠμὺς, crudelis.

Ὠνέομαι, F. ὤνεμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

* Ὠὸν, ovum quasi ὤϊον, quod solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere: etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ quemadmodum.

ὅσε, ut, ita ut.

Ἕως & ἕως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

* Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

ὤχρα, coloris genus.

ὠχριάω, palleo, pallidus sum, palleſco, pallidus fio.

ὠχριάνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBVS
Mensium Græcorum.

QUod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis, quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex variis authoribus collecta H. STEPH. in Appendicem ad suum Thesaurum retulit, nomina tantum duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere ducto ab eo, qui nobis primus anni numeratur, principio.

Γαμηλιὼν Januarius, ex Gaza, ex aliis October, à γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ελαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μουνυχιὼν, Martius, à μουνυχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanum, in quo Deæ sacra eo mense celebrantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, παρὰ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas color solis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν, produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo mense σκιροφορία, festum celebratur, quo umbraculum ex arce Athenis

nis solenni pompa deferebatur, signumque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à Solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones fœliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum; & sacra, quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo πυανεψίων, quod celebratur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων στερῆ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεών, December, quasi Neptunius, quod esset Neptuno sacer, in eoque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκάμερα, id est in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam, μεσοῦντος μηνὸς, vel ὅτι δεκάδι· tertiam φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiam ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus, πρώτη, δευτέρᾳ, τρίτη, τετάρτη, seu τετρὰς, πέμπτη, seu πεντὰς, & ita deinceps, nisi quod prima cujusque mensis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quòd medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porro discriminis est, quod in ἰσταμένε, & μεσούντ☉ μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσταμένε, secunda, tertia: & πρώτη, δευτέρα, μεσοῦντ☉, undecima, duodecima. In φθίνοντ☉ autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη, φθίνοντ☉, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

FINIS.

TRINITY COLLEGE LIBRARY. CAMBRIDGE